

10 ESOTERISK PSYKOLOGI

10.1 Inledning

¹Uppsatsens titel anger, att det icke är en psykologi i västerländsk mening. Den psykologien går induktionens väg med experiment och analys. Naturligtvis kan den konstatera en mängd fakta av intresse och betydelse, som alla andra västerländska vetenskaper. Den kan även upptäcka mycket med "introspektiva" metoden. Men dess största brist är dess envisa fasthållande vid fysikalistiska betraktelsesätt och dess vägran att beakta de överfysiska faktorerna.

²Det utmärkande för esoteriken är först och främst dess deduktiva metod. Endast deduktionen ger axiomatisk visshet. Esoteriken kan vara deduktiv, emedan den äger faktakunskap om de faktorer, som härför erfordras.

³Psykologien är läran om medvetenheten. Nedärvda okunnighetens beteckningar (sjäsliv, andeliv, viljeliv etc.) äro ägnade att vålla begreppsförvirring, varför de icke användas i det följande. Det är att hoppas, att de försvinna ur allmänna språkbruket, åtminstone tills de nya begreppen definitivt fixerats.

⁴Psykologien är för västerlandet en ny vetenskap. Den är arvtagare till gamla filosofernas antropologi, som innehöll några torftiga försök till utredning av det man allmänt betraktade såsom oåtkomligt: sinnesförmimmelsernas, känslans, tankens och viljans subjektiva områden.

⁵Den esoteriskt okunnige torde få svårt att angiva de verkliga orsakerna till detta plötsliga intresse för mänskliga medvetenheten. Men han kan alltid finna några påtagliga förklaringar, vilka kunna ge stoff till väl dokumenterade doktorsavhandlingar. Man måste beundra den grundlighet, det spårsinne och det skarpsinne, som utvecklas vid denna jakt efter historiska fakta. Man förstår, att det måste vara fascinerande. Skada blott, att esoteriska fakta aldrig få återropas. De äro nämligen inga vetenskapliga fakta utan "fria fantasier" eller gammal vidskepelse.

⁶Psykologi är ett tämligen nytt ord. Ännu på 1890-talet användes beteckningen antropologi. Filosoferna upptäckte helt plötsligt, att "medvetandet" var något särskilt. Och så måste det få en särskild beteckning. Närmast till hands låg grekiska ordet för själ, "psyche" (av "psychein" andas). Psykologi blev "läran om själen". Och så hade man en ny vetenskap och visste i stort sett allting om den företeelsen. Studiet av psykologiska litteraturen under 1900-talet är för esoterikern högst upplysande. Värre är, att man sedan dess fått så många psykologer, som kunna bedöma alla företeelser berörande medvetenheten. Man påstår helt frankt, att "så förhåller det sig". Och eftersom alla äro lika ovetande, vågar ingen opponera sig. Mycket litet av vad de kalla förnuftigt är förnuftigt. Dagens vetenskapliga förnuft tillhör fortfarande emotionalmedvetenheten.

⁷Det vore en god sak, ifall den akademiska andan blev genomträngd av insikten, att man icke bör fälla omdömen om sådant man icke vet något om. Även hos de lärde är över 90 procent av vad de tro sig veta (frånsett konstaterade fakta) idel fikcionalism.

⁸Vissa psykologer indela medvetenheten i dagsmedvetenhet, undermedvetenhet och övermedvetenhet. Det är mycket lyckade beteckningar på verkliga företeelser. Upptäckten är gjord och därmed första steget taget på mödosamma forskningens väg. Men de verkliga förklaringarna på dessa företeelser, såväl som alla andra förklaringar på tillvarons vad och varför, kommer fysisk forskning aldrig att lyckas lämna.

⁹Indierna ha sedan tusentals år klart hävdad, att ursprunget till fysisk materiell verklighet är överfysisk materiell verklighet och att de egentliga orsakerna till fysiska skeendet äro att söka i överfysiska materieenergier. Så långt ha de också rätt. Att deras detaljerade förklaringar icke alltid äro exakta, beror på deras bristande kunskap om ännu högre slag av materievärldar inom solsystemen än de två de lyckats utveckla metoder för att objektivt iakttaga. Att emellertid den insikt de förvärvat givit dem ett klart övertag i psykologiskt hänseende, är obestridligt. Att denna överlägsna kunskap icke visat sig i det, som utgör västerlänningarnas stolthet och grunden för västerländsk naturvetenskap och teknik, beror på deras förakt för tillvarons materieaspekt. Det

har berott på en mängd olika samverkande faktorer, för många att här uppräknas. Frånsett alla de historiska erfarenheterna från Atlantis, ha andra av större betydelse gjort sig gällande. Ledarna ha övertygande klargjort och även experimentellt bevisat att den, som förvärvar insikt i tillvarons medvetenhets- och rörelseaspekter, i stort sett kan undvara ingående kännedom om materiaspekten. Men kanske likväl en gång i framtiden historikerna få svårt förklara, varför denna materiaspekt så radikalt föraktats. Den är dock en nödvändig betingelse för fysisk existens och organiskt liv. Det räcker icke med populära förklaringen, att liv är lidande och enda eftersträvansvärda är "förintelsen i nirvana", vilket även Schopenhauer godtog såsom högsta vishet. Att dylik missuppfattning av livets mening fått utbreda sig och godtages utan motsägelse, visar på något, som också beror på alltför långt dragna slutsatser. "Missbrukad kunskap för till kunskapens förlust", är en livets lag. Det gäller alltså att icke utlämna sådan kunskap, som kan missbrukas till hela folks undergång. Kunskapen om verkligheten är endast för dem, som icke kunna missbruka makt. Men man förbisåg, att det finns relativt ofarlig kunskap och att avvägning mellan nytta och skada ständigt är nödvändig. Allt kan missbrukas men fördelarna kunna i många fall vara större än nackdelarna. En följd av denna hårddragna princip har blivit, att brahminerna själva sedan över tio tusen år varit utan nyckeln till den kunskap de ägt i sina symboliska skrifter. Man kan missbruka kunskapen också genom att behålla den för sig själv.

¹⁰Liksom det i västerlandet alltid funnits hemliga kunskapsordnar, så har Indien alltid haft, kanske alltför starkt individualiserade, hemliga kunskapssektorer. Och det är dessa, som på egen hand odlat mänskliga medvetenhetsaspekten och lämnat sina erfarenhetsrön i arv till särskilt utvalda lärjungar. Men de ha dessutom förstått att hålla även oinvidgas intresse vid liv för vad okunnigheten kallar "andliga verkligheten". Härtill har naturligtvis i hög grad bidragit att yogafilosofien (sankhya, vedanta, advaita) så gott som uteslutande sysslat med tillvarons medvetenhetsaspekt, vilket ju som bekant för advaitisten är enda verkligheten.

¹¹De, som börja studera esoterisk psykologi, måste ha klart för sig, att så gott som allting är utforskat i medvetenhetshänseende. Vetskap om de olika höljen, om de olika slagen av medvetenhet (bestämde av molekylarslagen), om hur de yttra sig beroende på procenthalten av de olika molekylarslagen, hur de påverkas av lägre och högre medvetenheter, av vibrationer utifrån etc., motsvarar barnstadiets första läsebok. Ett exempel på fortsatt forskning är förmågan konstatera vibrationerna i molekylernas atomer. En fysisk atom innehåller 48 allt högre slag av atomer och är alltså en synnerligen komplicerad apparat med olika slag av medvetenhet. Alldeles frånsett det fundamentala oftast förbisedda faktum, att medvetenhet samtidigt är energi. Man kanske begriper, att exoteriska psykologer famla i ogenomträngligt mörker.

¹²Utan esoteriken komma psykologi och psykiatri aldrig till någon fundamental insikt. Förutsättning är kunskap om människans fem höljen (organismen, fysisk-eteriska, emotionala, mentala, kausala inklusive inkarnerande triadhöljet) med dessas olika molekylarslag, olika slag av medvetenhet, chakras i de olika höljen och deras funktioner och vitaliseringsstadier, individens utvecklingsstadium etc. Den nuvarande psykiatrin är totalt desorienterad med sin schizofreni och andra förfelade konstruktioner.

¹³Utan esoteriken kan man icke heller inse skillnaden mellan ett "helgon" och en "personlighet". Helgonstadiet är högsta emotionala attraktionsstadiet (48:2). Helgonet behärskar suveränt fysiska medvetenheten och emotionala repulsionen. Personligheten har uppnått integrationen av sina inkarnationshöljen, så att den kan behärska det emotionala med det mentala och det fysiska med det emotionala. Därav följer, att personlighetens makt är större än helgonets, tvärtom vanliga uppfattningen. Ställd i tjänst hos en tillspetsad målmedvetenhet är dess effekt tyvärr ofta förödande. Den psykologiska infantiliteten gör att människorna falla undan för makt, ja rentav bli frivilliga slavar av idel beundran för en dylik ledare. Man kan säga, att personligheten är en emotional magier med makt att väcka människornas illusioner till liv och därigenom behärska dem.

¹⁴Mänskligheten har kommit så långt i medvetenhetsutveckling, att alltför många börja inse nödvändigheten att behärska det emotionala med det mentala och också sträva efter att nå därhän.

Det är denna strävan, som instinktivt söker efter metod därför och som gör att folk börjat intressera sig för yogafilosofi och allsköns s.k. kunskapsordnar, som locka med effektiva resultat.

10.2 Exoteriska psykologiens okunnighet

¹Västerländska psykologien befinner sig i sin linda. Vet man icke mer, kan man icke utforska mer av medvetenhetsaspekten än sådan den visar sig i organismen, då vet man så litet att det knappt är värt att veta. Det visar sig också i de valhända försök, som komma till synes i psykologien. Esoteriskt sett är det icke ens en procent av medvetenhetsaspekten. Man vet icke, att det finns något övermedvetet och de lärde tvista, om det ens finns något undermedvetet. Man rör sig hela tiden med obevisbara antaganden. Esoteriken klargör, att alla medvetenhetsyttringar samtidigt äro materie- och energiföreteelser och att endast om man kan objektivt studera dessa, finns möjlighet att komma till något exakt resultat. Och dylika undersökningar kunna utföras endast av kausaljag och högre jag.

²Utan vetskap om människans olika höljesmedvetenheter och de olika slagen av molekylarmedvetenheter är psykologien (liksom filosofien) föga mer än fiktionssystem. Än värre är det för psykiatrien, som saknar varje möjlighet rätt bedöma de olika slagen av s.k. mentala sjukdomar.

³På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium äro emotionalhöljets sex olika slag av medvetenhet av större betydelse än vår rudimentära mentalmedvetenhet, som föder inbilskheten.

⁴Psykologerna få börja med att lära sig de första grunderna. Varje emotional medvetenhetsyttring är antingen attraherande eller repellerande, yttrar sig såsom lust eller olust, kärlek eller hat. I regel överväger olust och hat, tills mänskligheten förvärvat kunskap om livet och lärt sig enklaste förutsättningarna för friktionsfri sammanlevnad.

⁵Psykologerna utan kunskap om människans olika höljen och dessas olika slag av medvetenhet ha stora bekymmer med att förklara "jaget". Kanske ha de erfarenhet av att de kunna betrakta sin organism, sina känslor och sina tankar och inse, att jaget som kan detta är något annat än dessa medvetenheter. Jaget upptäcker sig självt såsom den som handlar, talar, känner och tänker och att detta centraljag såsom höljenas ägare också är ansvarigt för sina handlingar. Det är jaget, som tillför höljesmedvetenheterna deras medvetenhetsinnehåll och strävar, lider, fröjdas, skapar skönhet omkring sig, forskar, frambringar vetenskap och teknikens under. Man skall vara bra förvillad av fantasters försök att bortförklara detta aktivitetscentrum för att icke inse dess existens.

⁶Ett av psykoanalysens många stora misstag är att betrakta det omedvetna såsom enbart undermedvetenhet. Det av Freud konstruerade "överjaget" betraktas även som en produkt av undermedvetenheten. Psykoanalysen tror, att det undermedvetna innehåller endast innevarande inkarnationsupplevelser och att alla drömmar kunna hänföras till just dessa. Men det undermedvetna innehåller allt triaden varit med om alltsedan mineralriket. De, som kunna studera sina förflutna inkarnationer såsom människa (alltsedan kausalhöljet formades), ha konstaterat, att mycket de som barn drömt kunnat påvisas härleda sig från ända till tio inkarnationer tillbaka. Därmed har drömtydningsdogmerna visat sig ohållbara.

⁷Den psykoanalytiska tendensen att i dagsmedvetenheten söka framdraga och genom analys upplösa de undermedvetna komplexen är, frånsett det orimliga i att tro sig kunna överblicka undermedvetna erfarenheten från tiotusentals inkarnationer, en mycket vansklig metod, som har vållat obotlig skada. De komplex, som genom hämningar och skuldskänslor göra individen livsoduglig, böra givetvis utmönstras. Och håller sig analysen till dessa, gör den samma goda tjänst som en dogmfri "själasörjare". Men på varje utvecklingsstadium finnas positiva komplex, som göra individen i hög grad effektiv och livsduelig. Saknas förståelse för "nivån", kan man lätteligen förstöra dessa. Man försyndar sig också lätt mot ostörda växandets lag och många äro omedvetna om att de bedriva vad tysken kallar "Knospfenrevel".

⁸Esoterikern hävdar bestämt, att psykoanalysen är på villovägar ifråga om drömtydning. Utan kunskap om människans olika höljen och dessas medvetenhet finns ingen möjlighet rätt tyda drömmarnas problem. Drömmar kunna bero på hjärnans aktivitet under sömnen, på emotionala och mentala höljenas medvetenhetsaktivitet samt på triadens undermedvetenhet (återerinring av episoder i förflutna liv). Endast ett kausaljag kan i varje särskilt fall konstatera vilken av dessa faktorer som är egentliga orsaken.

10.3 Inledning till människokunskapen

¹Naturligtvis finns det människokunskap och förmåga bedöma människor. Men det är ytlig kunskap och ytlig omdömesförmåga. Man bedömer efter skenet: utseendet (“frenologi” etc.), sättet etc. Talet avslöjar graden av insikt och förståelse. Handlingarna vittna om grundtendensen. Allt detta ger möjlighet till “bedömning” – och felbedömning.

²Men förhållandena i livet och tillmätt skörd kunna verka därefter, att allt detta vi se och höra i alla fall blir missvisande. Vi kunna upptäcka egenskaper och förmågor. Men vi veta föga om procenthalten eller varför människorna ofta dölja sina verkliga förmågor. Alla bära vi masker. Dessa masker se vi. Det är vår kunskap.

³Man måste skilja på masken (rollen), personligheten och jaget. Personligheten förändras med olika levnadsåldrar. Masken kan vara olika i olika levnadslägen, olika förhållanden, bland olika människor. Den “väl villiga” individen kan vara innerst oförsonlig. Den “hårda” kan vara i grunden väl villig o.s.v. i oändlighet.

⁴Varpå beror det att vi så ofta misstaga oss och själva så ofta bli totalt felbedömda av “erkänt skickliga psykologer”?

⁵Ett barn kan visa sig helt olika under påverkan av en vänlig förstående ledning, när det får älska, än under kalla, hårda förhållanden eller omild behandling.

⁶Individen är ett vardande, icke ett vara. Individen är förändring. Många äro karuseller, evigt skiftande kaleidoskop.

⁷Deltagande underlättar för oss att vara till verklig tröst och hjälp, ifall vi gjort likartade erfarenheter, lärt liknande problem, lidit som de av likartade orsaker. Vi kunna sätta oss in i deras ställning, leva med i deras tanke- och känslvärld, alltså i något avseende identifiera oss med dem. Men vi nå därför icke deras omedvetna, som ligger utanför deras egna möjligheter att konstatera.

⁸Den som visa råd lyder är vis, ifall den också på rätt sätt kan tillämpa råden. Det är ofta vi icke kunna ge sådana råd. Bättre är att genom analys av omständigheterna, betingelserna och konsekvenserna söka klargöra situationen, tills den villrådige själv ser bästa utvägen. Då har man hjälpt utan att påtaga sig något ansvar.

⁹Vi bedöma efter vår utvecklingsnivå, vår insikt och förståelse, våra fiktioner och illusioner. Det måste alltid bli bristfälligt. Bäst är att försöka sätta sig i människans ställe, leva sig in i hennes syn och ståndpunkt, hennes sätt att se och känna etc. Vi böra ha klart för oss, att vår bild av henne icke är hon själv utan vår uppfattning.

¹⁰På flerfaldiga ställen i DVS har klargjorts, att människan icke känner sig själv, icke kan känna sig själv, eftersom hon icke känner sitt undermedvetna, icke sitt övermedvetna, icke sina latent kunskaper och förmågor etc.

¹¹Därmed bestrides ingalunda, att personligheten vet en del om sig själv. Den vet en del av det som uppenbarats för den i dess dagsmedvetenhet. Den vet vad den lärt och utfört. Den känner sina betraktelsesätt, sina vanor, sina känslreaktioner, en del impulser från undermedvetna komplexen, sina anlag, sina intressen, de förmågor den utvecklat, de erfarenheter den gjort och bearbetat och en hel del annat.

¹²Men allt detta kan ändå förliknas vid krusningen på oceanens vattenyta. Denna yta kan torna upp sig till höga vågor. De säga dock ingenting om oceanens väldiga utforskade djup. Det

omedvetna är den verkliga människan och om detta kunna vi veta endast vad som passerat genom dagsmedvetenheten. Vi veta föga mer om vårt verkliga totala jag än vi veta om den till en procent utforskade verkligheten.

¹³Liksom studiet av verkligheten är outtömligt, så är även studiet av människan. Lika litet som vi låta oss nedslås av vår ringa kunskap om verkligheten, böra vi underlåta att studera oss själva genom fortsatt iakttagelse. Alltid göra vi nya erfarenheter. Alltid lära vi något. Genom att samla iakttagelser och generalisera dessa nå vi fram till studiet av typer, av gemensamma, likartade reaktionssätt. Den från början skenbart homogena massan individer differentieras alltmera. Vi lära oss skilja på en mängd olika medvetenhetstillstånd etc.

¹⁴Fysiologien, psykologien, psykiatrien etc. ha till uppgift att utforska människan. Genom studiet av människans olika sätt att tänka, känna, önska, sträva etc. får man fram en mängd olika reaktionssätt, beteendemönster etc. Genom statistisk bearbetning av dylika iakttagelser hos en mängd individer kommer man fram till vissa generella resultat, som kunna nyttiggöras. Det är med dessas tillhjälp man försöker ställa diagnos på individens anlag etc. Men ju mera man därvid försöker individualisera, desto större bli riskerna för felbedömning.

¹⁵Människornas självblindhet visar sig även i att de äro aningslösa om vad de tänkt, känt, ja också sagt och gjort. De förneka indignerat och i god tro, ifall man påminner dem om sådant, såvida det icke är fördelaktigt.

10.4 Människligheten på emotionalstadiet

¹Frånsett de ytterligt få, som stå på så låg barbarnivå, att de leva ett enbart animalt liv utan förmåga av ens känsloliv samt de ävenledes få, som uppnått humanitetsstadiet (perspektivmedvetenhet), befinner sig människligheten på emotionalstadiet. Den mentala kapacitet, som så många på civilisationsstadiet äro stolta över, har som drivkraft emotionalviljan. Slutlednings- och princip tänkandet höra hemma på emotionalstadiet.

²På lägre utvecklingsnivåerna saknas möjlighet till mental aktivitet. Individerna lyckas aldrig nå över det emotionala med dess innehåll av mentala energier. Såväl känsla som fantasi äro emotional-mentala företeelser. Det myckna talet om mentalmedvetenhet och mentalideer avser alltså endast esoteriker (en gång invigda, med latent esoteriskt vetande). Allt av religion, filosofi och s.k. skönlitteratur hör alltså till emotionalmedvetenheten, den mest omfattande (sex molekylarslag; 48:2-7) av mänskliga totalmedvetenheten. Detta ligger givetvis utanför exoteriska psykologers möjlighet 5att konstatera.

³Människlighetens "inre liv" är dess känsloliv. Människorna leva i sina känslor och behärskas av dessa och leva alltså ett i stort sett förnuftslöst liv. Även om de på högre civilisationsnivåerna utvecklade det mentala till princip tänkande och i många fall lärt sig behärska det emotionala med det mentala, så äro de på grund av allmänna desorienteringen ofta nog offer för sina emotionala illusioner och till dessa höra icke minst tron att fysiska fröjder och nöjen äro det högsta i livet och arbetet en börda. Men det är genom arbete vi utveckla vårt förnuft och utan förnuft är livet just sådant det är för de flesta i närheten av barbarstadiet, trots bilar, radio, television och alla andra tekniska underverk, som de fått till skänks av dem som lärt sig arbeta.

⁴Sokrates kämpade en hopplös kamp mot vanetänkandet och ointelligenta eftersägandet. Människornas tänkande är i stort sett robottänkande. I yrkena inläras de vad de skola göra och sedan går allting på rutin med långsamt ökat begripande genom mångårig erfarenhet. Egentligen borde de få gå igenom en "omskolningskurs" varje år för att lära sig tänka något nytt.

⁵Initialimpulsen till de flestas tänkande kommer från emotionalmedvetenheten och är en förening av blind drift (= "vilja", dynamisk energi) och mental föreställning. För att kunna bli mentalt aktiv måste man skaffa sig de "små grå cellerna", som i sig innehålla mentalmolekyler med förmåga av mentalaktivitet. Modern utbildning gör människan till en minnesrobot.

⁶Naturligtvis beror hjärnans större eller mindre lätthet utveckla cellerna delvis på hjärnans

beskaffenhet. Men det är en fysisk företeelse och därmed bestämd enligt skördelagen.

⁷Människorna ha så svårt att överge invanda tänkesätt och vanesätt, att det i regel fordras en ny inkarnation för det. Eftersom mänsklighetens uppfattning av verkligheten och livet är i stort sett totalt felaktig och kunskapen om verkligheten endast långsamt steg för steg (idé för idé) kan bibringas genom anslutning till härskande uppfattningssätt och fortsatta modifieringar av dessa, förstår man vilka tidrymder som åtgå. Därvid måste planethierarkien taga hänsyn till att alla, som ha uppnått ett sådant utvecklingsstadium, att de äga möjligheter läras begripa och förstå, också måste få tillfällen därtill. Planethierarkien har icke intresse för dem, som äro före i utvecklingen, såvida dessa icke vilja deltaga i hierarkiens arbete. Endast såsom "medarbetare" kan individen räkna på få göra de erfarenheter, som erfordras för ökad förståelse. De s.k. geniernas divalater och märkvärdighets-komplex uppskattas icke alls. Den, som tycker sig vara något förmer än andra, har skaffat sig en felaktig livssyn, som botas i nästa inkarnation.

⁸Man upphör aldrig att förvåna sig över hur folk våga ha bestämda uppfattningar om saker, som de aldrig undersökt, våga uttala sig om sådant, som de sakna alla förutsättningar att bedöma. Det bekräftar som allt annat att mänskligheten befinner sig på emotionalstadiet, att "känslan" godtas såsom sanningskriterium, att känslan anses kunna bedöma allt, som de icke ha en aning om. "Tro, lilla hjärta, bara tro", ty allt du tror är sanning och verklighet. Undra på att esoterikern ibland tycker sig ha hamnat på fel planet. Det hela verkar pandemonium. Hela världshistorien vittnar om att "svarta logen" behärskar även auktoriteterna, de må kalla sig teologer, filosofer, vetenskapsmän. De ha så gott som samtliga lyckats bli idiotiserade. Verklighets- liksom livsuppfattningen är en modesak, sanning för dagen, senaste skriket. Det behövs bara att en galning som Nietzsche producerar grant uttryckt gallimatias för att intelligentian ska falla på knä för den nye avguden, resa sig och svälla av stolthet över vilka övermänniskor de äro, alla dessa inbiliska, eftersägande imitatörer av en karikatyrfiktion. Överdrift? Generalisering? Må så vara. Men i så fall tyvärr psykologiskt berättigad. Som väl är finnas också individer med sunt förnuft och balans. Ifall de kunde finna varandra istället för att drunkna i massan, kunde man hoppas på en grupp, som bleve tonangivande och som kunde ta död på ständigt nya tidens gudar.

⁹Intoleransen är en emotional företeelse. Man blir upprörd över andras uppfattningar, ifall dessa icke överensstämmer med de egna. Man blir oroad av, ängslig för att egna åsikten kanske icke skulle vara riktig. När mänskligheten blivit mentaliserad, blir allt dylikt föremål för analys och debatt, kan individen sakligt behandla det liksom ett opersonligt matematiskt problem. Människorna ha ännu icke insett, hur nödvändigt det är att envar får ha sin egen åsikt. Den motsvarar uppnådd nivå. Den övergives när individen förvärvat ökad kunskap om verkligheten och därmed ökad livsförståelse. Men den felaktiga åsikten måste individen själv inse vara felaktig. Dispyter endast förstärka egna självhävdelser. Deltagarna sakna förmåga lyfta upp problemet på högre plan, eftersom erforderliga fakta och perspektiv saknas. Alla åsikter äro tillfälliga på grund av vår enorma okunnighet. Men fanatikern är förblindad av sin åsikt, man skulle kunna säga förhäxad, och blir emotionellt aggressiv.

¹⁰De flesta sakna sinne för humor (något helt annat än sinne för komik). Typiskt nog ha vi fått den enda rätta definitionen av humor från planethierarkien: sinne för proportioner (i alla avseenden, även beträffande egna tragedier). Den allmänna omdömeslösheten hos de intellektuella bekräftar definitionens riktighet. Har man väl börjat granska politikernas, tidningars m.fl. uttalanden, häpnar man över dumheterna, som också höra till bristande sinne för proportioner.

¹¹Verkligheten består i relationer. Och konsten att tänka i överensstämmelse med verkligheten består i att konstatera dessa relationer. Därtill behövs utom vetskap om fakta förmågan av perspektivmedvetenhet och sinne för proportioner. Det dröjer länge, innan mänskligheten lärt sig tänka. Men känslotänkande går bra.

¹²En kausalidé (verklighetsidé, av vilka ytterst få ännu äro kända av mänskligheten) kan icke omedelbart uppfattas av andra än dem, som redan äro förtrogna med esoteriska

kunskapssystemet. För "oinvigda" förblir den ofattbar och då också i regel föremål för härskande auktoriteternas sublimes förakt. Den attityden torde emellertid snart visa sig alltför riskabel. Man föredrar att "tiga ihjäl" idén. Det har också visat sig vara mest effektiva metoden och så kan man icke bli avslöjad.

¹³Sanningen har många fiender. Den bekämpas mer eller mindre energiskt av alla, som fastnat i något slag av ideologi eller fiktionssystem. Och eftersom de flesta, som alls intressera sig för tillvarons problem, snart nog hamnat i någon viss fålla, så inser man hur få de äro, som icke äro sanningens bekämpare.

¹⁴Det kan icke nog kraftigt betonas, att "sanningens fiender" även framdeles komma att utgöra den kompakta majoriteten. Öppen eller maskerad opposition (medveten eller omedveten) får man alltid räkna med från alla, som fastnat i något dogmatiskt eller skeptiskt fiktionssystem. Det är en mänsklig tendens att vilja ha egen tankevärld fredad för ovälkomna ideer. De flesta sakna för övrigt möjlighet bilda sig en egen åskådning och nöja sig med den de automatiskt insupit. Man deltar i allmänna opinionen och "låter de lärde tvista". Man har några primitiva föreställningar om att "det finns något annat" än fysiska livet och så får det vara nog med den saken.

¹⁵När mänskligheten nått mentalstadiet och fått jagmedvetenheten centrad i mentalthöljet, börjar man leva i mentalideernas värld och den rastlösa mentalaktiviteten nöjer sig icke med att bli fastlåst i ett visst mentalsystem, utan man får intresse för nya system. Och därmed kan mänskligheten äntligen slå in på den "oändliga" medvetenhetsutvecklingens väg och börja tillgodogöra sig de nya ideer, som i aldrig sinande flöde strömma ner från högre världar.

¹⁶Som det nu är, tar det orimlig tid för mänskligheten att tillgodogöra sig ideer, som icke ligga inom fysiska världens område. För individens del kan det taga flera inkarnationer från det att en mentalidé, som uppsnappats av jaget och ingått i undermedvetna triadmedvetenheten, blir först uppmärksammas, så föremål för reflexion och slutligen tillämpad i livet.

10.5 Emotionala illusioner och mentala fiktioner

¹Med emotionala illusioner och mentala fiktioner menas verklighetsuppfattningen i dessa världar. Den kallas så, emedan den icke överensstämmer med någon bestående verklighet alls. Emotionala och mentala medvetenheten kan icke återge den bestående verkligheten i sina egna världar. Det kan endast fysiska och kausala medvetenheten. Det emotionala och mentala är enbart subjektivt och även den skenbart objektiva uppfattningen i dessa världar är illusiv.

²Riktig uppfattning av motsvarande materiella verklighet har alltså endast fysiska och kausala förståndet. Såväl emotionala som mentala förståndet (klärvoajans) saknar möjlighet till exakt, objektiv uppfattning.

³Att objektiva fysiska förståndet kan rätt uppfatta fysiska materiella verkligheten beror på att denna verklighet uppnått mest kompakta materiella motståndet, som ej låter sig påverkas av fysiska medvetenheten och detta möjliggör exakt uppfattning.

⁴Betecknande för mänskliga oförmågan att bedöma är godtagandet av allsköns fiktioner. Det behövs bara att någon fantast framträder med anspråk på att vara i besittning av särskilt vetande eller särskild förmåga, så kan han alltid räkna på skaror av anhängare. Som nu denne Martinus, som helt frankt påstår sig vara i besittning av "kosmiskt medvetande" utan aning om vad detta innebär: allvetenhet och allmakt inom solsystemets sju atomvärldar. Som alla, vilka icke förvärvat esoterisk kunskap, blev han offer för sin emotionala klärvoajans. I emotionalvärlden får man alltid bekräftelse på riktigheten av egna fantasikonstruktioner. Varendra fantast blir övertygad om riktigheten av egna fantasierna, eftersom dessa i emotionalvärldens materier bli till objektiva företeelser, vilka kunna iakttagas av alla med samma klärvoajanta förmåga.

⁵Det behöver ingalunda vara något fel på logik, skarpsinnighet och djupsinnighet hos dem, som bli hjälplösa offer för illusivitet eller fiktivitet. Somliga tro på sina infall, andra tro på sina konstruktioner. I det ena fallet får man profeten, i det andra filosofen. Att de måste ha fel, kunna

de omöjligt inse utan esoteriken. Högt utvecklade personligheter (på humanitetsstadiet) med höga mål, intelligens och erfarenhet kunna mycket lättare än de tro bli offer för illusioner utan att märka det själva. De kunna vara principiellt ödmjuka (inse sin otillräcklighet) och ändå känna självtillfredsställelse över sin kapacitet och framgång. Att instinktivt ana och upptäcka ett fel eller en tendens är första steget till befrielse från mest förrädiska illusiviteten. Den som lyckas därmed upplever uppenbarelser (gör nya "andliga" erfarenheter). Somliga kunna godtaga även absurditeter eller propagandalögner etc., bara det finns erforderlig, allmänt erkänd auktoritet bakom dessa eller tillräckligt stor grupp lärda.

⁶Dessa professorer, som i otal godtagit fascismens, nazismens, bolsjevismens läror, dessa professorer, som genom sekler godtagit allsköns dogmer (mot allt sunt förnuft) etc., ha definitivt bringat den s.k. auktoriteten i misskredit, liksom kejsare, påvar etc., visat att makten är väl förenlig med allsköns barbari. Man kunde fortsätta uppräknningen. Men vad skulle det tjäna till? Massan slukar dagsprofeternas absurditeter som den alltid gjort. En smula psykologi skulle nog icke skada. Ty det är där det klickar.

10.6 Hatet – repulsionen

¹Monader med repellerande grundtendens förekomma i alla solsystem och i regel på fler än en planet i systemet. I sin spontana självhävdelse motverka de allmänna medvetenhetsutvecklingen inom sina naturriken och ge upphov till ständigt ökad friktion mellan monaderna (hat och splittring) med brott mot frihetslag och enhetslag, som måste resultera i lidande enligt lagen för sådd och skörd. Man får igen vad man gjort mot andra.

²Individen har i djurriket odlat grymhetens egenskap och den finns latent i förstatriadens undermedvetenhet, även sedan monaden övergått till människoriket. På barbarstadiet under 20 miljoner år ha de på vår planet kausaliserade individerna i fysiska världen och lägre emotionalvärlden lyckats förvärva alla tänkbara dåliga egenskaper till hög procent. Dessa egenskaper måste under utvecklingens gång ersättas med motsatta goda. Historien visar tydligt nog, och ännu mera åskådligt vår egen tid, hur mycket av barbari som lever kvar i mänskligheten, var majoriteten befinner sig på utvecklingsskalan. Allt är hat som icke är kärlek. Umgänget mellan människorna klargör ganska snart, var största procenthalten av latent egenskaperna förefinnas. Och eftersom dessa latent egenskaper snabbt väckas till liv vid förnyad kontakt, så får man ej förundra sig över att barbariet fortfarande överväger i vår s.k. kultur. De 15 procent, som uppnått kultur- och humanitetsstadiet, har demokratien med sitt massvälde lyckats bringa till tystnad, så att full jämlikhet råder.

³Hatet (det lägre emotionala) icke endast söndrar människorna från varandra och omöjliggör lösningen av sociala, politiska och ekonomiska problem, utan omöjliggör även förvärvet av emotionala attraktionsmedvetenheten, som i sin tur är nödvändig för förvärv av essentiala intuitionsmedvetenheten, vars primära förutsättning är "kärleksfull förståelse".

⁴De finnas, som anse det meningslöst att söka vederlägga förtälet. Vilja människorna tro ont, så göra de det om det är sant eller ej. De gripa varje tillfälle att få utlopp för sitt hat, icke så mycket av illvilja, utan emedan hithörande vibrationer vitalisera deras emotionalhölje och emotionalmedvetenhet, vars återverkningar på organismen ge önskad stimulans. Det finns också sådana, som vägra att försvara sig. Vilja människorna tro ont, tro på elakt tal, misstolka vad de icke begripa, misstänka vad de icke förstå, så blir det deras ensak. Esoterikern uppmanas att förbli oberörd av det som möter. Uppmaningen⁸ är befogad. Ty esoterikern förstår hur livsförvänt allting är och skulle snabbt bli livsoduglig, om han på något sätt berördes därav.

⁵Kosmos med dess världar har formats för att möjliggöra monadernas medvetenhetsutveckling. Det borde räcka med en gnutta sunt förnuft för att inse, att den kärlek, som gjort allt detta, icke kan klandras för att monaderna i de lägre naturrikerna icke kunna samsas och leva i fred med varandra och att människorna bete sig som dårar, hata varandra istället för att hjälpa varandra att

utvecklas, varigenom de motverka sin egen utveckling.

10.7 Vår oförmåga att bedöma

¹Kausalhöljet är från början endast ett tomt hölje. Det utfylles undan för undan med de kausalmolekyler, som innehålla kontentan av varje inkarnations erfarenheter, förvärvade egenskaper och förmågor. Det är givet, att endast en bråkdel av dessa kunna medfölja det inkarnerande kausalhöljet (triadhöljet), varför den nya personligheten endast är en obetydlig kopia av hela kausalväsendet. Vi begå stort misstag, om vi tro att det organiska hölje vi se på något sätt kan motsvara vad individen är, när han efter avslutad inkarnation uppgår i sitt stora, hela kausalhölje. Det vi se är närmast en karikatyr. Detta alldeles frånsatt att vi äro okunniga om personlighetens emotional- och mentalhölje och dessas kapacitet, som endast ofullständigt göra sig gällande i organismen med dess horoskopbestämda i regel ofantliga begränsningar, beroende på eterhöljets beskaffenhet, vilket eljest har förmåga att uppfatta alla vibrationer och giva uttryck för dem. Även sedan jaget blivit ett kausaljag, är dess möjlighet att i organismen låta kausala kapaciteten komma till sin rätt ytterligt begränsad. Därför är själva begreppet "människokunskap" endast bevis på okunnighetens självtilltagsenhet och förmätenhet.

²Ett fel, som även esoteriker ofta begå, är att bedöma jaget efter "personligheten" (inkarnationshöljerna). Jaget i dessa och jaget i kausalhöljet (triadhöljet) kan vara helt olika, beroende på att jaget ej lärt sig bemästra dessa höljen med deras "medfödda" tendenser. Visserligen får jaget bära ansvaret även för sina höljen, eftersom dessas tendenser äro jagets eget verk i föregående inkarnationer. Under tusentals inkarnationer förvärvade tendenser (egenskaper) blir man icke så lätt fri ifrån som tanklösheten tycks tro. Det räcker icke med att önska sig vara fri. Men bedömningen blir icke desto mindre felaktig och ofta grymt orättvis. Sådana "domar" ha sina följder, icke sällan i flera avseenden, beroende på "effekten" (verkan på andra).

³Ett 45-jag ger följande visa råd: "Tänk på att du icke är dina höljen. Säg till dig själv: mina höljen vilja detta, men jag vill det inte".

⁴Esoterikern, som studerat medvetenheten i människans fysiska, emotionala och mentala höljen och därför börjar få en första ytlig orientering i "mänskliga själslivet", inser alltmer hur omöjligt det är att fälla några som helst färdiga omdömen om även mest närstående person. När han sedan hör människornas skvaller om varandra, kan han endast häpna över den allmänna psykologiska imbecilliteten. Det är enklast uttryckt i stil med "dårars tal". Man är definitivt frälst från att behöva taga några som helst hänsyn till deras värdeomdömen.

⁵Eftersom människan saknar möjlighet till verklig självkänedom eller bedömning men ändå tror sig om att äga förutsättningar härför, så blir det aldrig slut på orättvisa omdömen. Man får helt enkelt aldrig räkna med att bli förstådd.

⁶Ifall en esoteriker för att bättre kunna hjälpa sin medmänniska försöker bedöma, är det alltid med den självklara vissheten, att bedömningen måste vara ytlig och tillfällig efter höljenas spontana yttringar under påverkan av allsköns vibrationer.

⁷Man kan observera graden av livsförståelse och tillfälliga eller mer permanenta känslonivån men man begår lätt misstag vid bedömningen av omdömesnivån. Den är högst olika inom olika livsområden och aldrig är en individ totalt omdömeslös inom alla.

⁸Människornas s.k. omdömesnivå har föga att göra med deras latent omdömesförmåga. Eftersom deras godtagande (genom påtrugad skolutbildning) av härskande fiktionssystem berövat dem grunden för verklighetsomdömen, har deras verklighetsinstinkt så förlamats, att de flesta synas kunna bli offer för allsköns orimligheter.

⁹Vi anklaga människor för att de icke motsvara våra förväntningar, då vi istället borde beklaga vår egen livsokunnighet, vår bristande omdömesförmåga. Men det skulle gå vår inbilskhet emot.

¹⁰Den som haft en god skördeinkarnation har i huvudsak lärt känna människornas goda egenskaper och annars ofta övervägande deras dåliga. Den totala bedömningen av mänskligheten

utfaller i båda fallen olika.

¹¹I stort sett kan man säga, att de goda egenskaperna dominera hos dem på kulturstadiet. På lägre stadier beror det på omständigheterna eller förvärvad livssyn, vilka som ska göra sig gällande.

¹²Talesättet "av sig själv känner man andra" är betecknande för den vanliga psykologiska enfalden. Det är misstag att utan grundlig bekantskap med en individ utgå ifrån att han befinner sig på samma utvecklingsnivå och har samma livssyn som man själv, att man alltså vid bedömning kan utgå från gemensamt plan. Icke en gång 45-jag kunna vara säkra på sitt omdöme om någon, förrän denne genomgått och bestått de svåraste prov i de flesta avseenden, de tolv heraklesproven. Ofta används väl talesättet såsom motattack i självförsvar.

¹³Man kan lära sig otroligt mycket av andras erfarenheter, om man förvärvat konsten att lyssna. Man går miste om mycket genom att själv låta sitt snille lysa.

¹⁴Förståelse utan lärdom är tecken på latent kunskap och utmärkande för den verkligt "bildade".

¹⁵På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium ha människorna i stort sett fler dåliga än goda egenskaper latent i sitt undermedvetna. De dåliga bli också mycket lättare aktiverade, vilket man dagligen kan konstatera. Alldeles särskilt visar det sig i tider av allmän psykos. Man kan också iakttaga det i umgänges- eller kamratlivet. Den därmed härskande "andan" har mycket lättare att sjunka till lägre nivå än att kunna höjas.

¹⁶Visst lära vi så småningom genom alla våra misstag. Men många gånger tycker man, att misstagen voro bra onödiga. Vi borde vetat bättre.

¹⁷Totalt förfelad är människornas genomgående inställning att skylla ifrån sig på andra för egna misstag. Enligt denna är det alltid andra, som varit upphov till alla tvister, allt missförstånd, all fiendskap. Det vittnar om den vanliga självblindheten. Och den, som icke ser sin andel i vad som sker och vad som händer honom, är livsblind och har att börja lära sig livets abc. Det ha de flesta icke lärt.

¹⁸Den totala oförmågan att rätt bedöma folk framgår av de många skarpsinniga och djupsinniga psykologer, sociologer, filosofer och politiker, som behandlat den s.k. nationalkaraktären. En briljant översikt av dessa arbeten lämnar Herbert Tingsten i sin bok *Idékritik*. Sammanfattningsvis kan sägas, att alla nationer i egna ögon visa sig ha i stort sett samma fel och samma förtjänster och att varje nation anser sin egen vara överlägsen alla de andra i något väsentligt avseende. Att de olika nationerna ha sina särdrag, sina idiosynkrasier, anser även esoterikern. Allt har sin egenart, också kollektiviteter. Enligt planethierarkien har varje nation till uppgift att göra sin alldeles speciella insats i medvetenhetsutvecklingen. Men det torde dröja, innan man kan förstå detta. Någon grund för nationalhögfärd finns icke. Man kan endast beklaga, att nationerna så ofta förfela att fullgöra sin "dharma" liksom de flesta människor. Grundfelet är att icke universalismen betraktas såsom ideal även för nationalismen.

¹⁹Buchman (Caux) uppställde i sin sedelära fyra absoluta krav, som i sin naivitet gränsa till psykologisk imbecillitet. Ingen människa kan motsvara något som helst absolut. Men ännu äro även psykologerna fatalt okunniga om allt, som rör mänskliga själslivet, varpå såväl psykoanalys som psykosyntes äro avskräckande exempel. Människan kan helt enkelt inte utforska medvetenheten och varje försök, som utgår ifrån en teori eller leder till en slutsats, blir oundvikligen misslyckad. Såväl undermedvetenhet som övermedvetenhet (vilka äro vårt egentliga medvetenhetsliv) undandra sig varje slag av analys. Vad man tror sig upptäcka är både illusivt och fiktivt. Det gäller om psykologien ännu mer än om filosofien, att forskningens väg är utmönstrade misstagens väg. Men det är den väg mänskligheten måste gå, tills de lärde förnedra sig till undersöka verklighetshalten i esoteriska psykologien.

²⁰Typiskt för den psykologiska infantiliteten och självblindheten är den moraliska indignationen hos dessa individer, som själva dagligen bryta mot både frihetslag och enhetslag, aningslösa om att de på samma utvecklingsnivå begått samma och kanske värre förbrytelser. Det

är icke alls omöjligt, att de, som indigneras vid läsningen om Sokrates dödsdom, varit med bland domarna eller i andra sammanhang släpat ihop bränsle till de bål katolska kyrkan i sådant otal lät tända för "kättare". Det är högst osannolikt, att de icke varit inblandade i de kollektiva förbrytelser, som kristendomen har på sitt skuldkonto (sammanlagt c:a 50 miljoner offer enligt planethierarkiens statistik).

²¹Man blir både förvånad och glad, när man möter en sådan förståelse för Schopenhauer, som i följande uttalande söker tolka motsägelsen mellan lära och liv.

²²"Han fick betala ett fruktansvärt högt pris" för sitt oberoende av dagens meningar, av massornas suggestioner, av maktens kompromisser, för sin andliga oavhängighet, sin hänsynslösa ärlighet: "isolering, människoförakt, högmod, en nästan patologisk självkänsla, ty endast i denna form kunde han hävda sig mot den iskyla och fientlighet, som omgav honom. Men han betalade priset utan att blinka och han förvärvade den värdighet, det djupa allvar, den lidelsefulla saklighet, som är det intellektuella livets adelsmärke".

²³Ifall de psykologiska idioter, som moralisterna äro, kunde lära någonting, så skulle de kunna lära av detta. Hur ofta få icke genierna dyrt betala för sitt geni genom försummad utveckling av andra sidor av sitt väsen, brister som de själva lida under mer än alla moralister tillsammans.

²⁴Moralister: Människor på hatstadiet, självmördare, skadeglada skvallerspridare, psykologiska idioter.

²⁵Laurency har skrivit mycket om moralism och moralister. Men tror någon, att moralisterna känna igen sig själva, när de läsa detta? Det är riktigt, säga de, och ha i nästa ögonblick glömt det lästa. Funnes minsta självkritik, skulle de aldrig säga ett ont ord om andra. Typisk moralist inledde sin ryktesspridning med orden: Ja, inte för att jag själv är ett dugg bättre, men... (vad gör man icke för nöjet att få tala illa om andra?). Hur skulle det vara med en omfattande psykologisk undersökning om moralisternas självblindhet ifråga om Lagen? Kanske man skulle kunna upptäcka nyckeln till allmänna självblindheten.

10.8 Studieområden för esoterisk psykologi

¹Esoterisk psykologi är först och främst läran om tillvarons medvetenhetsaspekt, om individuell och kollektiv medvetenhet, om människans olika slag av höljesmedvetenheter, om de olika slagen av molekylarmedvetenhet i höljen. Om allt detta är dagens vetenskapliga psykologi aningslös. Värre än så. Den vägrar att ens beakta denna kunskap. Men så är det också en psykologi därefter.

²Den esoteriska psykologien skulle kunna förklara skillnaden mellan minneskunskap och idékunskap. Den skulle medföra en fullständig revolution även inom pedagogiken. Den moderna pedagogiken gör folk till minnesrobotar, varmed de berövas möjlighet till egen reflexionsförmåga och bearbetning av egen erfarenhet. Folk tvista om vilka åsikter som äro riktiga, ovetande om att det i bästa fall rör sig om olika fiktionssystem, alla lika primitiva.

³Esoteriska psykologien sysslar med helt andra saker än västerlandets vetenskapliga psykologi. De faktorer esoterikern betraktar såsom fundamentala för bedömande av individen äro sådana vetenskapen är aningslös om.

⁴För att kunna riktigt bedöma en människa måste man ha kunskap om hennes fem höljen och dessas medvetenhet, höljenas beskaffenhet med vitaliserade chakras, höljenas departement, monadens egenart (förvärvad i involution och lägre naturriken) och förflutna inkarnationer, förvärvade (latenta) anlag (egenskaper och förmågor) och hur mycket av allt detta, som på nytt aktualiserats i nya inkarnationen samt de "kosmiska vibrationer", som påverka människan.

⁵Energier strömma ner från högre världar och återvända i en evig kretsång. Energier genomströmma höljen från högre höljen och ifrån höljenas egna världar. Ifall dessa energier få sina naturliga utlopp genom rätta chakras, känner sig människan frisk och komplexfri. Men ifall friktioner uppstå mellan de olika slagen energier, blir följden störningar i höljenas materier och

medvetenheter: medvetenhetskonflikter och allsköns defekter i ett eller flera höljen, i sista hand i organismen.

⁶Höljena kunna tillhöra olika departement och vara antagonistiskt inställda mot varandra.

⁷Höljestendenserna kunna förstärkas genom horoskopvibrationer (“dålig skörd”), omgivningens vibrationer, “oduglig” organism, otjänliga höljesdepartement etc.

⁸Departementstillhörigheten visar till vilka av de 49 (7x7) existerande typerna individens fem olika höljen äro att hänföra. Alla fem kunna tillhöra olika departement.

⁹Antalet inkarnationer anger kausalhöljets ålder. Därmed sammanhånga även individens utvecklingsväg (betingad av hans egenart), uppnådda utvecklingsnivå och eterhöljets beskaffenhet, vilka chakras som fungera i detta eterhölje och hur de fungera.

¹⁰De s.k. kosmiska vibrationerna framgå av de horoskop, som måste kunna fastställas för samtliga fem höljen. Den moderna exoteriska astrologien försöker fastställa horoskopet för mänskliga organismen men saknar möjlighet angiva övriga fyra.

¹¹Av det sagda torde framgå, hur ytterligt omöjligt det är för mänsklig vetenskap att utforska människans medvetenhetsaspekt. Därför fordras individer, som förvärvat kausalt förstånd (kausal objektiv medvetenhet). Sådana finnas levande i mänskligheten men giva sig givetvis icke till känna för en mänsklighet, vars auktoriteter endast ha förakt för “charlatanen” eller vars lika omdömeslösa troende “svära på mästars ord”, sedan de missförstått det mesta.

¹²Kanske kan det följande i någon ringa mån bidra till att förbereda förståelse för dessa esoteriska psykologer och deras studieområden hos de tyvärr ännu mycket få, som intressera sig för esoteriken och äga erforderliga förutsättningar återuppliva det latent vetande, som kan ligga djupt begravt i det undermedvetnas avlagringar.

¹³Allting är samtidigt materia, energi och medvetenhet. Det är väsentligen materia i lägre materielag och lägre molekylarlag och väsentligen energi i högre. Detta ter sig olika i de olika departementen. Därtill kommer, att medvetenheten är extravert eller introvert beroende på udda eller jämna departementen, molekylarlag och atomlagen. I dessa avseenden återstår för framtidens esoteriska psykologi allting att upptäcka. Planethierarkien har givit oss kunskapen om fundamentala verkligheten (de tre aspekterna, höljen, världar etc.). Det är mänsklighetens sak att söka och finna dessa verkligheter i de mänskliga världarna (47–49), förstajagets världar.

¹⁴Ännu har vetenskapen icke upptäckt, att medvetenhetens yttringar samtidigt äro materieenergi. En mängd sjukdomar uppkomma genom att dessa energier icke få ändamålsenligt utlopp utan följa egna vägar enligt minsta motståndets lag. De kunna påverka vilka organ som helst, även nervsystemet, varigenom överstimulering lätt blir följden.

¹⁵Energierna söka sig företrädesvis till redan vitaliserade chakras (under diafragman), navelchakra eller sakralchakra. Följden blir lätt: (navelchakra) aktiverat ändamålslost känslö- och fantasiliv eller (sakralchakra) överstimulerat könsliv.

¹⁶Den rastlöst verksamme får i regel utlopp för energierna, likaså den som lever ett skapande liv (i vetenskap, filosofi, diktning, konst etc.: strupchakra).

¹⁷Människans höljen (eterhöljet, emotionalhöljet och mentalhöljet) genomströmmas av vibrationer utifrån, vilka påverka höljen genom inkarnationerna förvärvade tendenser. Jaget har att lära sig behärska dessa, ävensom impulser från triadens undermedvetna. Sålänge vibrationerna utifrån äro starkare än jagets egna, är jaget vanmäktigt och sina höljens slav.

¹⁸De två beteckningarna, dygd och last, ha i esoteriken sin särskilda betydelse. Dygd fås när jaget lärt sig behärska samtliga tendenser i sina inkarnationshöljen, last sålänge dessa tendenser äro starkare än jaget (jaget slav under dem).

¹⁹Varje hölje liksom organismen har sina tendenser. Ifall de ömsevis behärska människan, talar livsokunnigheten om “splittrad personlighet”.

²⁰Livsokunniga människan är offer för sina olika höljens egenmedvetenhet. Det är icke jaget, som vill känna fruktan, men det rycks med av emotionalhöljets vibrationer och identifierar sig med dem. Människan har att lära sig konstatera dessa vibrationers förefintlighet och sedan strunta

i dem, vägra dem all uppmärksamhet. Att bekämpa dem är att stärka dem. Vilket är en av de många förvändheterna i teologiska och moraliska psykologien.

²¹Att låta andra kunna förarga eller såra oss, vittnar om vår oförmåga att behärska medvetenhetsinnehållet i emotionalhöljet. Vi låta dem få makt över oss och behärska vår medvetenhet. Vi visa därmed vår brist på självbestämmdhet. Ett fel många begå är att i dylika tillstånd bekämpa innehållet i höljet. Det blir så mycket starkare, emedan vi betrakta det. Låt höljet rasa som det vill och rikta uppmärksamheten på något annat.

²²Motsvarande gäller andra känslor, t.ex. fruktan. Det går ej att bekämpa fruktan. Den blir då starkare. Tänk på annat. Vi måste lära oss att leva med våra höljen och ej bli beroende av deras medvetenhetsinnehåll. Har något av dessa blivit olämpligt aktiverat, så flytta vi uppmärksamheten till ett annat. Vi ha alltid tre att välja på: fysiska, emotionala, mentala.

²³Psykologerna påstå, att man icke kan tänka på två saker på en gång. Men det är en sak man kan och som lärjungarna få lära sig göra: ha uppmärksamheten riktad samtidigt utåt och inåt. I det förra fallet gäller det medvetenheten i eterhöljet, i det senare medvetenheten i mentalhöljet. Men givetvis fordras härför att ha utvecklat mentalmedvetenheten i detta hölje. Det kunna icke de flesta. Deras mentalmedvetenhet är tillfinnandes i emotionalmolekylerna.

²⁴Man må beklaga, att det ännu icke framträtt någon esoterisk psykolog, som redogjort för de olika slagen av eterisk, emotional och mental medvetenhet i de fyra aggregathöljena (fyra eteriska, sju emotionala, fyra mentala och tre kausala). Särskilt ifråga om mentala medvetenheten är okunnigheten beklämmande. De fyra mentala ha benämnts konkreta och de tre kausala abstrakta. Sånt kallas psykologi!

²⁵Psykofysiologerna göra stor affär av att de upptäckt fler än "fem" sinnen. I själva verket finns det bara fem. Vad dessa fysiologer upptäckt är medvetenhetens olika sätt att reagera i organismen. Det finns inalles sju sinnen men två av dem äro fortfarande outvecklade hos andra än dem, som metodiskt och systematiskt själva utvecklat dem. Dessa fem sinnen finnas också i människans eter-, emotional-, och mentalhöljen. Kausalhöljet har sju sinnen, när jaget väl förvärvat full kausal subjektiv och objektiv självmedvetenhet i kausalhöljet.

²⁶Genom våra emotional- och mentalvibrationer påverka vi vår omgivning utan att vi inse det.

²⁷De vibrationer aktiva medvetenheten slungar ut i emotionalvärlden kunna uppfattas av dem, vilkas uppmärksamhet för tillfället inriktats på motsvarande våglängd. De "tankeformer" (former av emotional och mental materia) som produceras stanna emellertid i regel i fabrikantens emotionalhölje med ofrånkomlig verkan: förgiftande (hatväckande), fördummande eller motsatsen.

²⁸De meditationsmetoder, som utläras i ockulta sekterna, äro ingalunda riskfria, eftersom författarna sakna förståelse för att det rör sig om energier och vetskap om dessas handhavande. Med numera offentliggjorda kunskapen om de tre verklighetsaspekterna torde de bli mera försiktiga med sina meditationsmetoder. Människan är en omedveten magier, aningslös om att medvetenhetsyttringen samtidigt är en energiyttring, som alltid påverkar något slag av materia. Alla människor äro alltså magier, om de veta om det eller ej. Alltefter motivet för människans handlande kan man indela mänskligheten i vita, svarta eller "grå" magier.

²⁹Det är mycket man får till skänks genom tankeöverföring (förmåga uppfånga vibrationer i emotionala och mentala världarna). Den okunnige tror, att han själv tänkt ut detta, och tycker sig mycket vis, vilket alltid är bevis på okunnighet och yttrar sig på den som vet såsom dumhet. Den mentalt "lättrörde" kan uppfånga massor av hugskott från andra. Alltför många bli offer för dessa infall och ta dem för egna snilleblixtar.

³⁰Ideer från idévärlden yttra sig såsom revolutionerande intuitioner, "uppenbarelser" och äro något helt annat än "inspirationer" från emotionala eller mentala övermedvetenheten (ännu icke självaktiverade medvetenhetsområden).

³¹Den svenske psykosyntetikern Poul Bjerre är i sin idé om särjagets utvidgning till samjaget och alljaget inne på en esoterisk grundtanke.

³²Med varje ny inkarnation förlorar individen-jaget sin medvetenhetskontinuitet och måste i sin nya hjärna söka återuppliva förlorade jagmedvetenheten. Det betyder att han icke vet om, vem han är, vad han varit, vad han lärt och kunnat. Han får börja om och arbeta sig upp till sin förut förvärvade utvecklingsnivå. Han förbittras över att behöva "skörda vad han icke sått, enär han ju är en annan". Det är på den punkten exoteriska buddhismen totalt misstolkat Buddhas lära och idiotiserat den. Det visar sig som alltid att endast esoteriken kan ge förnuftiga förklaringarna på livsföreteelserna.

³³Individen måste i varje inkarnation på nytt från grunden återförvärva allt han har latent. Tempot är individuellt: 3, 7, 14, 21 år, såvida han begåvats med ändamålsenliga inkarnationshöljen och växer upp i lämplig miljö. Härav framgår, att människorna sakna möjlighet bedöma individens utvecklingsstadium och sällan före humanitetsstadiet kunna bedöma sitt eget. Innan de nått lärjungastadiet böra de kunna avgöra egna kausalhöljets och triadhöljets departementstillhörighet.

³⁴De gamle talade om levnadsåldrar (om sju år). Långt senare kunde vetenskapen konstatera, att organismens alla celler förnyats inom den tiden. Även andra förändringar kunde iakttagas (könsmodningen vid 14 år). Men esoterikern menade icke materie- utan medvetenhetsaspekten. Pedagogerna funno också ökad "modnad" vid 7-, 14- och 21-årsåldern. Esoteriska psykologien konstaterar dessutom förändringar vid 28, 35, 42. De kallas "knutpunkter", beteckna ofta avgöranden i något avseende och för dem på högre stadier påtagliga "frigörelser".

³⁵Det är viktigt skilja på kontakt med visst slag av medvetenhet och hithörande aktiverade subjektiva samt objektiva självmedvetenheten. På högre emotionalstadiet (mystikerstadiet) fås kontakt med enhetscentrum (47:2) i kausalhöljet. På mentalstadiet fås kontakt med kunskapscentrum (47:3). Kontakt är förutsättning för aktivering. Aktiveringen är dels omedveten, dels medveten. Centra aktiveras omedvetet genom tillämpning av livslagarna. Medvetna aktiveringen är en process, som dirigeras genom en individuell meditationsmetod, och får människan såsom lärjunge till planethierarkien veta om.

³⁶Kunde människan nå ner till sina bottenmotiv, skulle hon finna att självbedrägeriet är nära nog hundra procentigt. Hon bedömer sig efter sina goda önskningar och föresatser och märker icke hur ytliga dessa äro. Det undermedvetnas makt är större än vad mänskligheten på sitt nuvarande utvecklingsstadium har möjlighet att bedöma.

³⁷Varje inkarnation avsätter liksom ett nytt medvetenhetslager i det undermedvetna. "Splittringen av personligheten", som så intresserar psykiaterna, kan bero på växlande dominans i dagsmedvetenheten av de olika höljesmedvetenheterna eller på växlande kontakt med olika avlagringar. Det är en lång och svår kamp jaget måste föra "mot sig själv". Emotional- och mentalhöljerna ha sina vanor och tendenser, sina automatiserade reaktionssätt. Ny bättre insikt medför en oavbruten maktkamp mellan jaget i dagsmedvetenheten och dess undermedvetenhet.

³⁸Undermedvetenhetens makt är ett problem, som sent börjat sysselsätta psykologerna. Allt dagsmedvetet sjunker ner i det undermedvetna och ingår där i komplex. Det är därför den vise aktger på vad han uppmärksammar.

³⁹Vill man på förenklat sätt åskådliggöra "ideernas kamp" i individens "själsliv", kan man utgå från den av dagsmedvetenheten godtagna livsåskådningen i dess förhållande till undermedvetenhetens genom mängden av inkarnationer gjorda erfarenheter, samlade i en syntes, i en mångfald ofta motstridiga komplex samt de ännu övermedvetna av mentalmedvetenheten uppfångade ideerna i mentalvärlden. Det blir liksom tre olika "system", som strida om herraväldet. Och i regel segrar det undermedvetna.

⁴⁰Vid studiet av komplexens hämningar har man förbisett, att egoismen och hatet äro orsakerna till dessa hämningar, att altruism och attraktion lösa alla hämningar.

⁴¹Latenta vetandet i det undermedvetna är visserligen kunskapens förutsättning. Men det betyder ej, att denna kunskap är exakt, endast att det som ej förut bemästrats ej mötes av omedelbar uppfattning, utan måste steg för steg genom till varandra knutna slutsatser eller med fakta

fogade till fakta successivt tillägnas. Det latent har förut bearbetats, så att detta mödosamma arbete är undanjort. Många taga detta snabba införlivande för bevis på "geni" eller bevis på vetandets överensstämmelse med verkligheten eller bevis på inspiration. Icke heller mental klarhet (som Spinoza trodde) är något bevis för riktigheten. Endast kausalideerna äro exakta.

⁴²Det finns många olika slag av "sökare". Esoteriskt betraktas de såsom sökare, vilka ha kunskapen latent i sin triads undermedvetenhet och instinktivt söka, tills de återfunnit den. I regel ha de i nya inkarnationer blivit skeptiker, ifall de icke lyckats påträffa den. Denna instinktiva visshet är något annat än det vanliga slaget av återerinring vid förnyad kontakt, såsom när protestanten övergår till katolicismen, emedan han varit katolik i föregående inkarnation.

⁴³Vad minnet egentligen är eller beror på kan psykologien aldrig förklara, endast esoteriken.

⁴⁴Varje uppfattat faktum är en mentalmolekyl, som inträngt i sitt slag av hjärncell och vid behov av "minnesförmågan" kan fås att genom vibrationer upprepa sitt innehåll.

⁴⁵Dåligt minne kan ha flera orsaker, alldeles frånsatt svag uppfattning, otillräcklig förståelse, bristande intresse och dylikt. Det kan bero på svårigheten att få mentalmolekylen att vibrera alls eller tillräckligt starkt. Det kan bero på att mentalmolekylen icke kunnat kvarhållas i hjärncellen. Nyligen invigda i planethierarkien få alltid veta något, som ej får meddelas utomstående. Skulle de frestas att svika sitt tysthetslöfte, så avlägsnas automatiskt de mentalmolekyler, som innehålla detta vetande. Naturligtvis är "risken" för att sådant skall behöva upprepas inte stor men fatal för sanningssökarens medvetenhetsutveckling.

⁴⁶Chockskador av vissa slag kunna också påverka minnesförmågan, hjärncellernas förmåga fasthålla mentalmolekylerna.

⁴⁷Den stora skillnaden mellan att veta (begripa) och kunna förverkliga beror på att det gäller energier vi genom egen erfarenhet måste lära oss använda på rätt sätt, automatiskt förvärva, automatiskt använda och automatisera, enär kunskapen om dessa icke kan meddelas andra än dem, som ingått i enheten.

⁴⁸Det yttre svarar mot det inre. Råa talesätt och råa skämt äro otänkbara i en miljö på kulturstadiet. Det är också ett kännetecken. Man kan mycket väl både veta och begripa vad som hör till kultur utan att ha förverkligat kultur. Det är ett "tillstånd", något som blivit natur.

⁴⁹Optimism och pessimism må i vanliga fall vara utslag av personligt temperament. Ifråga om livsåskådning kan man lugnt påstå, att människan på nuvarande utvecklingsstadium saknar förutsättningar bedöma i vad mån skäl finnes för dylik inställning. Den, som ingenting vet om verkligheten och livet, medvetenhetsutvecklingen genom de olika medvetenhetsstadierna etc., saknar erforderliga fakta för bedömning. Människorna döma efter skenet, yttringarna i fysiska världen, och de ge ingen grund för bedömning.

⁵⁰Pessimisten må ha aldrig så rätt med avseende på det närvarande. Hans livssyn är fundamentalt oriktig. Pessimism förlamar tanke, känsla och handling. Evolutionen är pessimismens vederläggning. Allt, som är ägnat att minska glädjen i livet, är av ondo. Den livskloke stirrar aldrig på sådant, som fördystrar, försvårar, förbittrar.

⁵¹Ingenting lär man sig så mycket av som av sina misslyckanden, om man tar dem på rätt sätt. Det är just då egna erfarenheten lär vad individen behövde lära. Ett liv av idel misslyckanden kan betyda den värdefullaste inkarnationen.

⁵²Det finns många olika slag av genialitet. Vanligtvis menas suveränitet inom visst givet område för mänskligt kunnande. De filosofiskt intresserade tänka väl närmast på mentala genier, av vilka det finns högst olika slag. De flesta tyckas förbise den väsentliga skillnaden mellan produkternas livsduglighet och livsfientlighet, överensstämmelse med verkligheten, logiska hållbarhet och motsatsen. Esoterikern menar med geni en uppenbarare av verkligheten, alltså den som uppnått kausalstadiet.

10.9 Medvetenhetsutvecklingen

¹Människorna skulle vilja i det oändliga förlänga sin fysiska tillvaro utan förståelse för att de därmed skulle hämma sin egen utveckling. De inse icke, att deras emotionalmedvetenhet består av illusioner och deras mentalmedvetenhet av fiktioner och att det är nödvändigt att de befrias från dessa, vilket praktiskt taget är omöjligt, eftersom de icke kunna förmås inse dessas värdelöshet utan hålla fast vid dem som om de vore något annat än kryckor att släpa sig fram på.

²Att ständigt få börja om från början med allt större förutsättningar att förstå, i ständigt ändrade förhållanden få utveckla sina förmågor (visserligen med felaktiga betraktelsesätt men dock en smula mera förnuftiga, eftersom förståelsen ökar med varje liv), är enda sättet utveckla medvetenheten.

³Ju längre medvetenhetsutvecklingen fortskrider, desto snabbare ökas tempot i utvecklingen. Vad som på hela mänsklighetens barbarstadium kunde kräva tiotusentals inkarnationer kan numera av en individ på detta stadium förvärfvas på ett par hundra.

⁴Förvärvet av ett högre medvetenhetsslag är en relativt långsam process från första instinktiva trevandet till full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i detta materielag. När det talas om individens slag av medvetenhet, menas därmed i regel förvärvad full subjektiv medvetenhet. En mystiker kan t.ex. äga viss grad av kausalmedvetenhet utan att man därför kan säga, att han är kausalt medveten. Först när mänsklighetens auktoriteter erkänna esoteriken såsom "vetenskap", är det någon mening med att i detalj utarbeta en terminologi för beskrivning av de okända materielag, allsköns processer etc., allt som ligger inom gränsen för mänsklig fattningsförmåga.

⁵Eftersom hela kosmos är en gigantisk evolutionsprocess i medvetenhets hänseende, följer därav att individen, när han väl börjat kunna reflektera alls, förblir den outröttliga sökaren och förverkligaren för att uppnå allt högre nivåer, uppgå i allt högre riken. Den tendensen är en grundinstinkt hos alla monader, en oavbruten, omedveten strävan mot förståelse, en allt större förmåga att tillgodogöra sig medvetenhetsenergien i de atomer, som oavbrutet strömma ner genom individens höljen, energier, som verka utveckling, hur till synes oändligt långsamt detta än sker. Men esoterikern rör sig med andra tidsbegrepp (tusentals, miljoner, miljarder år) och en oavbruten involvering och evolvering genom otal livsformer, tills medvetenheten vaknar och söker sin väg.

⁶Individen påverkar med sina vibrationer icke endast sina egna höljens (triadens etc.) medvetenhet utan även all materia i sin omgivning.

⁷Planethierarkiens världar och materier bli också undan för undan alltmer "dynamiserade" och detsamma gäller alla högre rikens. Hela kosmos blir en alltmer effektiv utvecklingsprocess, materiemedvetenheten allt lättare aktiverad även i lägre riken, utvecklingen mot slutet en allt snabbare process.

⁸Enligt esoteriken är materia synonym med ljus och rörelse (energi) med ljud. Det är fakta vetenskapen ännu har föga användning för.

⁹Samtliga 49 atomvärldarna uppvisa i sina dimensioner nerifrån räknat en kontinuerligt stigande skala av spektrums alla färger och av tonskalans alla toner. För kosmiska jag är hela kosmos en symfoni av färger och toner angivande materielag och energislag.

¹⁰Försök, som gjorts att med fysiska färger återgiva de alltmer "förfinade" färgnyanserna i emotional- och mentalvärldarna, visa att detta är omöjligt.

¹¹Genom att alltmer förädla sin konst nå konstnärerna (målare, tonsättare etc.) allt närmare kausala och enhetens världar och få i dessa världar användning för de förmågor de utvecklat utan vetskap om den insats de kunna göra i världar, där alla färger och toner äro energier. Detta må tjäna som exempel på hur varje egenart utvecklar sig själv ovetande en förmåga, som en gång skall komma enheten till godo. Varje individ är något unikt och det är berikande att tänka sig den insats envar skall göra på sitt sätt till allas gagn. Man står inför varje varelse som inför ett under i en kosmos av outtömliga möjligheter och där det slutligen icke finns något misslyckande.

¹²De kausala energier, som från kausalhöljet strömma ner i människans inkarnationshöljen, taga sig helt olika uttryck beroende på vilka centra i dessa höljen som vitaliseras. Dessa kausala energier komma från andratriadens tre enheter. När människan förvärvat förmåga att på rätt sätt tillgodogöra sig dem, aktivera de medvetenheten i allt högre molekylarslag, till att börja med subjektiva och därefter objektiva medvetenheten, tills individen blivit kausaljag. Detta är grunden till självförverkligandet. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium (dess totala livsokunnighet ifråga om högre riken, högre världar, människans höljen och dessas olika centra, medvetenhets- och rörelseaspekten) är individen, som icke vill följa med i den allmänna evolutionslunken under miljoner år, hänvisad till att lära av dem i femte naturriket hur man snabbast utvecklas. Ingen tvingas därtill. Envar får själv bestämma sitt eget utvecklingstempo. Det är individens absoluta ensak enligt frihetslagen. Det beklagliga är endast att de auktoriteter, som upphäva sig till massans ledare, med sin inställning kunna hindra många att orientera sig i verkligheten, vilka annars skulle gripa tillfället att förvärva livskunskap och därmed påskynda sin medvetenhetsutveckling. Att auktoriteterna äro omedvetna om sitt ansvar och dettas följder för dem själva, är också beklagligt.

10.10 Vår delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten

¹Utan kunskap om mänskliga medvetenhetens utvecklingsstadier blir all psykologi och särskilt all psykologisk bedömning av människor grundlös och i stort sett förfelad.

²Människan är varken god eller ond. Hon är på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium en särskilt i emotionalt och mentalt hänseende primitiv varelse. Moralen består mestadels i att bedöma människorna efter deras fel och brister. Vi ha alla mest ofullkomligheter, fastän av olika slag. Att ständigt framhäva dessa brister är att stärka den emotionala repulsionen (hatet) i alla dess vidunderligt förgrenade uttryckssätt och förgifta samvaron för alla. Historien visar, att alla mänsklighetens stora höra till de mest föraktade för att icke säga förföljda.

³Att vi bestå mest av ofullkomligheter, därom vittna alla tiders emotionala genier eller s.k. helgon, vilka betraktat sig såsom de "största av syndare". De ha mer än andra varit instinktivt medvetna om sin bristande kunskap om Lagen och sin oförmåga tillämpa den kunskap de haft.

⁴Alla monader, var de än befinna sig på utvecklingsskalan från mineralriket till högsta gudomsriken, äro delägare i kosmiska totalmedvetenheten och utgöra i det hänseendet en enhet. Detta är grunden till universella broderskapet. Ju högre nivå en individ har uppnått, desto klarare inser han betydelsen av detta. Om man med jämlikhet menar, att alla ha uppnått samma utvecklingsnivå, gör man ett fundamentalt misstag. Broderskapet visar sig i önskan att tjäna där man kan, och i frånvaro av alla repulsionens (hatets) yttringar. Men det består ej i att förneka existerande olikheter. Vi människor förmå så litet men vi kunna alltid visa vänlighet och deltagande.

⁵Alla väsen ha en övermedvetenhet, som står i förbindelse med allt livs urkälla (vilken beteckning man än vill giva den). Gudsbegreppet har så idiotiserats, att man drar sig för att använda beteckningen gud. För den livskunnige finnas högre gudomsriken med otal individer. Vi äro ett med dem genom universella kollektivmedvetenheten. Och alla individer äro på visst sätt förbundna med viss grupp i något av dessa högre gudomsriken, vilken tillser att "Lagen har sin gång" beträffande varje individs goda och dåliga sådd. Ingenting kan hända individen vare sig i gott eller ont som han ej förtjänat i något liv.

⁶Vi människor i all vår oerhörda okunnighet och, vad som är värre, med alla våra felaktiga uppfattningar av så gott som allt ha en tillgång i vår övermedvetenhet, även om vi ej förstå vad detta innebär. Den människa, som har tillit till Lagen och sitt eget omedvetna, har därmed tillit till Livet och det är den tilliten vi måste utveckla. Våra föreställningar om Livet äro givetvis felaktiga, hur "visa" vi än tro oss vara. Vi behöva icke göra oss några riktiga föreställningar, eftersom vi icke kunna det. Det räcker med tillit till Livet. När vi äro färdiga övergå till nästa

naturrike, få vi personlig kontakt med den, som då skall "hjälpa oss över gränsen till detta rike". Till dess kunna vi ingenting veta om vilka de äro, som vaka över oss.

⁷Varje människa har alltså sin egen övermedvetenhet. Och ingenting hindrar att vi betrakta den som en personlighet, vårt högre jag, om man så vill. Det är denna övermedvetenhet, som är vår speciellt förtrogna. Och det vi ha gemensamt med den är vår egen lilla hemlighet, som ingen har rätt att forska i och som vi aldrig böra tala om med andra. Våra önsknings- och förhoppningar, våra livsplaner, ja ofta nog vår egen uppfattning av tillvaron, verkligheten och livet (som andra icke förstå) tillhöra denna hemlighet, allt som berör det centrala i vår medvetenhet och dess utveckling, detta vi innerst inne sträva efter att gestalta. Det är här vi måste lära oss konsten att tiga. Ty genom att förråda denna hemlighet beröva vi oss de förutsättningar vi ha att förverkliga våra avsikter. Kraftkällan i vårt omedvetna sinar, när vi "vända ut och in på oss".

10.11 Människans trefaldiga medvetenhet

¹Människan är ett helt av tre olika slag av medvetenhet: fysisk, emotional och mental. I regel dominerar ettdera slaget, beroende på (frånsett utvecklingsstadiet), dels horoskopvibrationerna, dels departementen i höljena, dels fysiska förhållanden med därav följande inställning och inflytelser utifrån. Även sådana omständigheter, som tillhörigheten till ras, nation, religion, kön, samhällsklass etc., ha sina automatiska påverkningar. En esoteriskt orienterad individ kan likaväl vara övervägande emotionalist som mentalist. Mycket beror på om han är extravert eller introvert, om t.ex. femte eller sjätte departementet är det i inkarnationshöljerna dominerande.

²Många på högre stadier leva övervägande introvert i emotional- eller mentalmedvetenheten, endast stundtals extravert i fysiska förståndets objektiva uppfattning av materiella verkligheten.

³Ännu ha icke ens psykoanalytikerna klara begrepp angående skillnaden mellan objektivt förstånd och subjektivt förnuft.

⁴På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium ha de flesta sju fysiska (49:1-7), fem emotionala (48:3-7) och två mentala (47:6,7) slag av molekyllmedvetenheter. Därtill komma jagets dagsmedvetenhet, kollektiva under- och övermedvetenheten. Västerländska psykologien saknar alla förutsättningar att bedöma mänskliga "sjäslivet" för att icke tala om övermedvetna "andelivet".

⁵Det är fatalt misstag många begå genom att försumma förädlingen av känslolivet (högre emotionalmedvetenheten 48:2,3), ty det är endast genom det högre emotionala, som essentialmedvetenheten (46) kan aktiveras via enhetscentrum i kausalhöljet (47:2). Det högre mentala aktiverar lägsta kausala (47:3) och samverkan av energierna i 47:2,3 aktiverar 47:1.

⁶Monad-uratomen-individen-jaget i triadhöljet använder såväl mentala som emotionala och fysiska höljerna. Endast en del av dess verksamhet i högre höljerna når ner till medvetenheten i hjärnan. Det är meditationens uppgift att "bringa ner till hjärnan" vad som ännu är "övermedvetet" men som kan göras medvetet. Mycket kan bringas fram i dagsmedvetenheten: allt detta som vi flyktigt uppfattat (läst, hört eller sett) men aldrig reflekterat över, allsköns "aningar", som vi lämnat obeaktade. Därvid gäller det att granska allsköns hugskott, som vi okritiskt anamma såsom fakta, sådant som överensstämmer med våra idiosynkrasier och förefaller sannolikt eller självklart.

⁷De mentalideer mentalmedvetenheten i mentalhöljet (alltså icke mentalmedvetenheten i hjärnan) upptagit i sig äro visserligen energiladdade mentalmolekyler som arbeta, men det beror på hjärnans mottaglighet hur lång tid det tar, innan mentalidén kunnat intränga i hjärncellerna. Ifall denna idé förefaller individen osannolik, överklig, så kan det dröja många år, innan erforderlig förståelse för idén förvärvats genom livserfarenheten.

⁸Det är ingalunda så som psykologerna tyckas anse, att man icke kan utföra två (eller fler!!) saker samtidigt och göra det väl. Det är en sak esoterikern får lära sig. De olika höljernas medvetenhet (fysiska, emotionala, mentala och kausala) kunna samtidigt arbeta var för sig (med

jagmedvetenheten övervakande dem). Den religionspsykolog misstog sig, som menade, att mystikern icke samtidigt kunde "tänka på gud" (idka meditation) och effektivt utföra sin fysiska uppgift.

10.12 Känslan

¹Ännu ha psykologerna icke kunnat finna en riktig definition på "känslan". En mycket vanlig föreställning är att den skulle vara detsamma som "irrationell affekt". Känsla är en förening av "dynamisk vilja" (begär) och förnuft, varvid begäret överväger.

²Känsla är tankefärgat begär. Fantasi är begärbetonad tanke. Båda tillhöra det emotionala. Ehuru fantasi kan förekomma även i det lägre emotionala, så räknas den esoteriskt till det högre emotionala, emedan i detta det mentala naturenligt överväger. Men att även repulsionen (hatet) kan använda fantasien är uppenbart.

³En framtida esoterisk psykologi kommer att närmare uppvisa de fyra huvudslagen av känsla, motsvarande de fyra lägsta emotionala molekylarslagen (48:4-7). Dessa huvudslag kunna ytterligare uppdelas. Ju högre molekylarslaget, desto mer av förnuft, så att en omärklig övergång äger rum från känsla till fantasi, som är högsta "förnuft" för över 90 procent av mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadiet. En från det emotionala frigjord mentalitet förekommer icke, förrän sammanvävnaden av emotionala och mentala höljena upphört.

⁴Man har anmärkt på att Hägerström i sin uppsats "Om social rättvisa" talar om "intressen eller känslor" och menat, att intresse icke skulle vara känsla utan något "rationellt". I psykologiskt hänseende var Hägerström påverkad av Boström, som tydligen hade klart för sig, att även känslan kunde vara "rationell". Man talade rentav om "filosofiska känslor", vilket visar att man kommit ett gott stycke närmare verkligheten. Känslan behöver icke vara oförnuftig. Det beror på molekylarslaget. Molekylarslagen 48:4 och 5 kunde vara påverkade av 47:6 och i så fall blir känslan alltmer förnuftig.

⁵Naturligtvis behöva varken känslor eller tankar ha någon exakt motsvarighet i verkligheten, överensstämna med den. De äro vibrationer i sina höljen och sällan bero de på kontakt med objektiva verkligheten i höljena.

⁶Ännu härskar känslotänkandet, emotionaliserade mentaliteten, mentalvibrationerna påverkade av emotionalvibrationerna på sin väg från mentalhöljet till fysiska eterhöljet och hjärnan via emotionalhöljet.

⁷Att yogierna kommit långt i psykologisk förståelse visar uttrycket: "Först när känslolivet blivit enhetligt, kan viljan bli fullt verksam". På emotionalstadiet är "viljan" emotional och ett resultat av i meditation syntetiserade emotionaltendenser.

⁸Även Goethe kunde skriva "Gefühl ist alles", vilket är ett bevis på den nästan totala psykologiska okunnigheten. På introspektiv (subjektiv) väg löser man aldrig fundamentala psykologiska problem. Företeelserna i människans olika höljen äro samtidigt både subjektiva och objektiva. Och den som vill lösa de psykologiska problemen måste äga åtminstone kausal objektiv medvetenhet för att kunna studera hithörande företeelsers materie- och rörelseaspekt.

⁹Goethes yttrande visar, att han icke nått över lägsta graderna i rosenkruzarorden (den äkta) och alltså icke kunnat tyda symbolerna för psykologiska företeelserna.

10.13 Intellektet

¹Mentalhöljets medvetenhet är summan av vad individen uppfattat och bearbetat. Dess kapacitet beror på monadens utvecklingsstadium. Sedan är det en annan sak med hjärncellernas förmåga mottaga erforderliga mentalmolekyler.

²Psykologerna veta så gott som ingenting om mentalmedvetenheten. De kunna icke skilja på tänkande och fantasikonstruktioner. Mycket få problem, som sysselsätta mänskligheten, kräva mental medvetenhet. Fantasien löser de flesta, som de lärde alls kunna lösa. Litteratur (poesi,

roman, drama), vältalighet är fantasiens verk.

³Det rent mentala är fritt från attraktion och repulsion, fritt från allt, som har att göra med känsla eller fantasi. Så länge emotional- och mentalhölje äro sammanvävda, ha de flesta ingen möjlighet till "rent förnuft", för att använda en beteckning, som filosofen Kant totalt missförstod och lyckats dupera några generationer av filosofer med. Hans förnuft var icke en gång förnuft. Det var vilsegången fantasi.

⁴Enligt esoteriken är intellektet till för att frambringa något nytt, icke för att samla på gammalt. Varje intellekt är något unikt och kan också skapa något unikt. Annars är det fråga om emotional fantasi och icke mentalt perspektiv.

⁵Nästan allting är utforskat. Nästan alla härskande ideologier behöva ersättas med riktiga. Forskningsfältet är oändligt. Intellektet godtar ingenting, som det ej självt undersökt och godkänt. Det tror sig aldrig veta. Det vet eller vet icke.

10.14 Medvetenhetskontroll

¹Det talas så mycket om komplex och många lida därav och veta ej hur de ska befria sig ifrån dem. De böra lära sig inse, att de icke äro sina höljen, att dessa höljen äro deras redskap, som de ska lära sig använda på förnuftigt sätt, att de icke ska syssla med innehållet i sina höljen. Jaget är en monad i en triad i ett kausalhölje (triadhöljet). Dess rätta medvetenhet hör icke hemma i inkarnationshöljerna och dessas medvetenhet utan det bör söka förvärva medvetenhet i sitt kausalhölje, en medvetenhet som står till dess förfogande, när det slutar intressera sig för sina lägre höljen. Esoteriska uttrycket, "att glömma sig själv", betyder just att icke pyssla med sina inkarnationshöljen (framför allt icke innehållet i emotionala och mentala höljen) utan använda dem, när de behövas för nödvändiga uträkningar och tjänandet av livet. Att vara offer för sina känslor, depressionstillstånd etc. är att vara beroende av innehållet i emotionalhöljet. Det finns viktigare saker att intressera sig för.

²Emotionalhöljets medvetenhet är en robotmedvetenhet, som bara blir allt aktivare ju mer den blir föremål för jagets uppmärksamhet (man förstärker det man betraktar, eftersom energien följer uppmärksamheten). Genom att syssla med denna medvetenhet kan man förstärka den till frenesi, hysteri och agoni, tills människan bryter samman. Genom att vägra den uppmärksamhet frigör man sig från den makt den får, när jaget identifierar sig med sina känslor.

³Även långt komna lyckas icke frigöra sig från beroendet av innehållet i sina höljen. Intresset måste förläggas på annat håll. Detta kan visa sig omöjligt, ifall livsverket faller inom den medvetenhet, som vållar "trassel". Goethe, som ju var en stor personlighet, lyckades aldrig frigöra sig från sin emotionalmedvetenhet, beroende just på att hans fantasiskapelser föllo inom detta område, fallet med alla konstnärer av rang, enär fantasien är en emotional förmåga. Han sökte räddning genom filosofiska och vetenskapliga studier, men hans författarskap föll inom litteraturen och höll honom fången.

⁴När vi identifiera oss med en känsla eller en tanke, så begränsa vi oss själva och hypnotisera oss själva.

⁵Istället för att säga: "jag är arg" borde vi säga: "en impuls av vrede försökte behärska mig".

⁶Vi kunna behärska allt, som vi kunna frigöra oss ifrån. Komplexens värde beror på att vi icke kunna upptäcka och därmed avskilja dem från vår jagmedvetenhet. När de blivit "avslöjade", ha de förlorat sin makt.

⁷En god regel är att den, som önskar övervinna ett fel, ständigt upprepar för sig själv: "Jag, som icke är mina höljen, vill icke detta, även om mina höljen vilja det". Ju oftare och intensivare detta upprepas, desto förr randas dagen då "jaget" segrar.

⁸Självanalys bör aldrig befatta sig med annat än det som borde utmönstras. Vi få icke draga upp rötterna till det som skall växa.

⁹Vi förädlas, utvecklas, genom att icke betrakta det som borde glömmas, ersätta sådana känslor

och tankar med dem, som avse goda egenskaper vi önska förvärva.

¹⁰Vårt inre är en teater, där en mängd masker uppträda och vilja dominera.

¹¹En människa genomlöper under de olika levnadsåldrarna de stadier i medvetenhetsutvecklingen hon passerat under sin vistelse i människoriket. Denna utveckling försiggår hos somliga lugnt och harmoniskt, hos andra såsom en serie kriser.

¹²Det själsforskarna brukade kalla "själens uppvaknande" var en följd av monadens-jagets-individens kontakt med kausalmedvetenheten. Hos de gamle hette det "själens möte med gud".

¹³Man är "fri", när man är "herre över sig själv", när man kan behärska medvetenhetsinnehållet och energien i sina höljen, när man ifråga om starkaste emotionala begäret kan utan "uppoftning", liksom självfallet, vägra tillgodose det höljets önsningar, när man ifråga om mentala fiktioner är oberoende av deras makt.

¹⁴Esoterikern uppmanas att "aldrig se tillbaka". Att se tillbaka är att dragas tillbaka. Att se på det lägre är att sjunka ner till det lägre. Genom att se tillbaka återupplivar man allt det som definitivt borde överlämnas åt glömskan. Genom att återupplivas återtager det sin gamla makt och medför en onödig kraftförbrukning för ny frigörelse. Det gäller att frigöra sig från det undermedvetnas makt, som psykologerna ännu ha mycket små förutsättningar att förstå, vilket psykoanalytikerna äro bästa beviset på. Det undermedvetna innehåller till över 99 procent sådant, som endast kan motverka individens medvetenhetsutveckling. Esoterikern uppmanas att glömma det förflutna med allt vad det gav av lycka och lidanden, glömma vad man sagt och gjort och vad andra sagt och gjort mot en själv, glömma sig själv. Det är dessutom en god övning i tankekontroll.

¹⁵Vi äro icke vårt förflutna. Alla de misstag och dumheter våra höljen sagt och gjort under pressande inflytande av mänskliga okunnighetens massvibrationer med ett mer eller mindre vanmäktigt jag i centrum får jaget visserligen ansvara för och skörda. Vårt förflutna finns i de erfarenheter vi gjort och som alltid lärt oss något. Men därmed är också det förflutna avfärdat. Det förflutnas makt i människans liv beror på hennes totala livsokunnighet och på de livsförgiftande idiologier, som teologer och moralister så gott som outrotligt inympat på förtroendefulla barnasinnen. I psykologiskt avseende beror det också på felande tankekontroll, att vi tillåta tankar dyka upp från vårt undermedvetna, som få oss att "se tillbaka", att vi icke lärt oss att låta uppmärksamheten vara "upptagen" med antingen föreliggande ögonblickets problem eller vår självvalda "devis för dagen", som vi vid dagens slut i de flesta fall böra ha kunnat repetera några hundra gånger. Det är en devis, som på det sättet kan bli till en makt i det undermedvetna och därmed i vårt liv.

¹⁶Uppmärksamheten är det förnämsta människan äger. Utan den kunde vi ingenting lära, icke utvecklas. Det närmast viktigaste är innehållet i uppmärksamheten. Den, som riktar sin uppmärksamhet mot endast sådant, som ger kunskap om verkligheten, gör snabbkarriär i människoriket och når på snabbaste sättet den idévärld, som är inträdesporten till närmast högre naturrike. Det är en god vana att vid allt som möter fråga sig: "är detta värt taga min uppmärksamhet i anspråk?" Svaret på den frågan beror på utvecklingsnivån.

10.15 Förståelse

¹Med varje högre slag av medvetenhet följer ökad möjlighet till förståelse av verkligheten och livet. Förståelsen är alltså en serie grader. Esoterikern lär sig genom erfarenhet hur dessa olika grader av förståelse yttra sig. Han lär sig genom samarbete skilja på dem som befinna sig på lägre, på samma och på högre nivå. Tyvärr försvåras samarbetet genom de flestas okunnighet om esoteriken, om utvecklingsnivåerna, de oinvidgas självhävande, oberättigade tilltro till egen bedömningsförmåga och missuppfattningar. Intelligenser, som börja studera esoterik, ha mycket lätt för att fort bli märkvärdiga och överlägsna och vittna därmed om att de i själva verket äro omogna för esoteriken, som förutsätter insikt i egna begränsningen och omöjliggör kritik av andra

individer. Esoterikerns kritik avser alltid kollektiva, icke individuella missuppfattningar. Han kritiserar felaktiga åsikten, icke den som tillfälligtvis hyser den. Person och sak äro för honom alltid skilda åt. Åsikten tillhör en viss nivå. Personen kan, även om han har åsikten, tillhöra en helt annan. I alla händelser är personen alltid eliminerad. Endast livsokunniga känna sig sårade, personligen kränkta, i dylika fall. I själva verket visar sårbarheten individens livsokunnighet, att han icke befriat sig från sin självmärkvärdighet. Esoterikern är oåtkomlig för andras nedsättande värderingar, vartill ingen har rätt. Förakt hör hemma på hatstadiet. Det är genom sina omdömen om andra, som folk vittna om sin nivå, sin bristande förståelse.

²Vad som för den ene kan innebära en verklig "uppenbarelse" med ökad förståelse av verkligheten kan för en annan, som upplevat ännu större "expansion av medvetenheten", förefalla vara en förlamande begränsning. Och detta gäller för alla på hela den skenbart oändliga skalan av utvecklingsnivåer från lägsta fysiska till högsta kosmiska. Betecknande därvid är att den, som förvärvat sunt förnuft och fått en vision av kosmiska evolutionen, alltid inser sin egen begränsning och hur "oändligt mycket som återstår" för att kunna förstå. Det var således ett av vishetens kännetecken hos Sokrates, att han kunde säga om sig själv, att han "ingenting visste" (underförstått: om det han önskade veta för att kunna fullt förstå). Det är den insikten, som är den verkliga ödmjukheten, icke det folk kalla ödmjukhet: att böja sin nacke inför "bättre vetare", som tro sig veta, aningslösa om sin gränslösa okunnighet.

³Människorna äro fångna i sina emotionala illusioner eller i sina mentala fiktioner och ofta i båda delarna. I den mån individen utvecklas och förvärvat större livsförståelse, kan han befria sig från dessa: på kulturstadiet från illusionerna och på humanitetsstadiet från fiktionerna. Genom esoteriken kan han även på civilisationsstadiet göra detta. Det blir då en intellektuell process, som har betydelse för den inkarnationen. Men i ny inkarnation blir han på nytt offer för de gamla föreställningarna, såvida han inföds i förhållanden, där dessa härska. Visserligen finns verkliga kunskapen i det undermedvetna. Men den gör sig icke gällande utan förnyad kontakt. Den, som genomgått mystikerstadiet, kan emellertid icke på nytt bli offer för sina gamla illusioner. De sakna möjlighet att påverka. Däri ligger skillnaden mellan intellektuell uppfattning och utvecklingsstadiets fundamentala livserfarenhet. Motsvarande gäller humanitetsstadiets fiktioner. En annan skillnad kan också konstateras. Den enbart intellektuella lösningen griper icke så in i individens själva väsen och har således icke samma möjlighet att verka fundamental omläggning i livshänseende.

10.16 Balans och sinne för proportioner

¹Normala känslan av underlägsenhet inför livsuppgiften kompenseras hos många genom oberättigad känsla av egen förmåga, som visar sig däri, att individen planerar och tror sig kunna utföra sådant, som han saknar förutsättningar för. Det finns en "andlig högfärd" dessutom, vittnande om bristande sinne för proportioner, en allmän defekt. När människorna lära bättre känna livet genom esoteriken och få vetskap om de 777 utvecklingsnivåerna inom mänskligheten, så komma de naturliga underlägsenhets- och överlägsenhetskomplexen att lättare kunna undvikas. Livsokunnigheten är tyvärr i det närmaste total, något 22 människorna naturligtvis icke kunna inse.

²Esoterikern får lära sig inse, vilket utvecklingsstadium han befinner sig på, även om han ej kan ange exakta utvecklingsnivån eller procenthalten av förvärvade egenskaper etc. Han bör själv kunna avgöra, vilka departement han har i sitt kausalhölje och sitt triadhölje. Med den erfarenhet han förvärvat om människornas nästan obotliga inbilskhet, självöverskattning och tilltro till sin nästan totala livsokunnighets omdömesförmåga är han snarast benägen att underskatta sig själv och sina förmågor. Men det är en falsk blygsamhet. Den som efter tusentals miljarder år icke ens hunnit över de tre lägsta atomvärldarna (47–49) och sedan har 46 kvar att avverka, innan han förvärvat kosmisk allvetenhet, har fått ett perspektiv på tillvaron och sin egen löjliga

obetydlighet, att någon anledning blåsa upp sig till sprickfärdighet icke föreligger. Det hindrar icke att han enligt relativitetens lag kan inse sin ungefärliga plats på utvecklingskalan i människariket utan att därför tycka sig märkvärdig.

³Den, som målmedvetet strävar att göra sitt bästa, har anledning att med sinne för proportioner (sunt förnuft i lagtillämpningen) vakta sig för fanatism och pedanteri samt det självplågeri, som medför sjukt samvete och livsångest. Man får aldrig begära det orimliga av sig själv eller andra utan utgå ifrån att alla göra så gott de kunna, begripa och förstå. Sunt förnuft först och sist. Vi äro alla olika och ska också vara det. Vad vi alla behöva är ett livsmål att sträva efter, som gör oss alltmer livsdugliga samt i avvaktan på att livsomständigheterna foga sig göra så gott vi kunna i de förhållanden vi befinna oss i. Många inkarnationer äro förberedelseinkarnationer. Vi böra lära oss att betrakta en inkarnation som en dag i ett 500-årigt liv. Då få vi möjlighet förvärva bättre sinne för proportioner.

10.17 De tolv essentiala egenskaperna

¹Många egenskaper förvärvas automatiskt genom inkarnationerna, många genom intressen av olika slag, många genom ökad förståelse för verkligheten och livet men de väsentliga först vid erhållen kunskap om livets mening och mål och förutsättningen för målets uppnående, de tolv essentiala egenskaperna såsom kausaljag.

²De tolv essentiala egenskaperna, som kausaljaget måste förvärva till över 75 procent, äro de fundamentala, som möjliggöras genom fulla tillgodogörandet av vibrationerna från de tolv zodiakonstellationerna. De finnas redogjorda för i esoteriska berättelsen om "Herakles tolv arbeten", vilken totalt förvanskats i exoteriska legenden. Det vanliga ödet för allt esoteriskt, som människorna höra talas om och tro sig kunna utlägga.

³De tolv essentiala egenskaperna förvärvas av kausaljaget, som lever i "platonska idévärlden" och icke längre i mänsklighetens emotionala illusionsvärld eller mentala fiktionsvärld utan upplever verkligheten sådan denna är i de mänskliga världarna, alltså den verkliga "realisten". Kausaljaget befinner sig på ett mellanstadium mellan fjärde och femte naturriket med full förståelse för allt mänskligt och strävar att ingå i kollektivmedvetenheten för att kunna uppleva andras medvetenhet såsom egen medvetenhet och därigenom "bli ett" med allt. Det är många svårförvärvade egenskaper, som ännu saknas men måste förvärvas för att andra icke skolas skadas med denna nya förmåga: osårbarhet, oberördhet av alla slag av yttre eller inre påverkningar, själva enheten med allt oberoende av egenart, opersonlig lagenlighet fri från alla personliga värderingar, äro anvisningar, som antyda förmågor, som språket ännu saknar riktiga beteckningar för. Människan skall bli Lagen. Det är en process, som dödar allt det "mänskliga" men som gör människan till den offervilja, som aldrig vet av något eget jag, endast osvikligt verkande kraft i enlighet med alltings enhet. Själva begreppet jag i mänsklig mening har upphört att ha någon mening. Individu är frihetslag, enhetslag, utvecklingslag, självlag, ödeslag i en syntes. Men alla dylika beteckningar få en annan betydelse såsom förvärvade egenskaper. Essentialjaget måste veta vilka de krafter äro och hur de verka i alla avseenden, som genomströmma dess höljen, och kunna lagenligt begagna dem, ty annars verka de destruktivt. Han ingår i ett kollektiv av individer, som också äro Lagen men, på ett för utomstående ofattbart sätt dock alltid och genom alla departementens olika kombinationssätt, en samling egenarter. Mer kan jag icke säga, eftersom jag själv endast förstår, att "ditåt lutar det".

10.18 Intuition

¹Mentalisten kräver exakta begrepp, så att han noga vet vad saken gäller. Symbolisten älskar och nöjer sig med antydning, så att han kan "intuitivt" uppfatta varom fråga är. Det är ett sätt att utbilda intuitionen och frigöra sig från beroendet av konkretioner. Början göres på kulturstadiet med poesi och valda uttryckens rikedom på associationer. Intuition är, dels sende av avsedd

verklighet (kausal intuition), dels upplevelse av andras medvetenhetsinnehåll (essential intuition).

²I visst avseende är det högre emotionala i närmare kontakt med det essentiala än det mentala, som betyder en omväg. Det beror på inre kontakten mellan introverta 2-4-6-departementsmedvetenheterna. Det högsta emotionala (48:2) kan nå kontakt med det lägsta essentiala (46:7). Men mer än kontakt kan det icke bli, förrän jagmedvetenheten förvärvat mentala-kausala medvetenhetens möjlighet till exakt objektiv uppfattning (förmedlad genom ögonbrynschakra, som just är organ för objektiva skådandet).

³Att de äkta skalderna (icke versmakare och rimsnidare), som uppnått högre emotionala och med sin fantasi trevat efter "det högsta", genom aningen (som är ett förstadium till intuitionen) "haft en känsla av" en bortom liggande verklighet, är förklarligt. Att de trodde sig i sitt bildspråk ha fångat denna verklighet, tillhör oundvikliga illusiviteten. Envar får på sitt sätt pröva sig fram under många inkarnationer till slutlig förbindelse med andratriadens medvetenhet.

10.19 Kausaljaget

¹Intellektuellt begripa hylozoiska mentalsystemet kunna väl de flesta. Men förstå det kunna ytterligt få. Ty i förståelsen ligger insikten, att "sådan är verkligheten, sådan måste den vara". En dylik är icke resultatet av innötning av hithörande föreställningar, tills de blivit fixa ideer såsom fallet är med alla filosofer. De tänka samma sak om och om igen, tills mentalmolekylerna i hjärnan blivit outrotliga och de omöjligt kunna tänka annorlunda. De ha därmed blivit "troende". Och äro därefter oemottagliga för alla sakskaäl, som icke överensstämmer med deras fixerade ideer. Den hjärnan är ingenting att göra åt. Individen får vänta, tills han i ny inkarnation får möjlighet att tänka om, vilket kan vara svårt nog. Det gamla tanke-systemet ligger nämligen kvar i det undermedvetna och väckes återerindringsringen av detta genom förnyad fysisk kontakt, blir effekten något av en "uppenbarelse" och systemet godtages såsom något "självklart". Snabbt drar nya hjärnan till sig det gamla slaget av mentalmolekyler och så är individens "frälst" på nytt. Men det är ingen verklig förståelse utan endast begripande om än absolut övertygande. Verklig förståelse förutsätter mentalhöljets övermedvetna kontakt med motsvarande objektiva verklighet, icke en subjektiv kontakt med i mentalmaterien utformat system, existerande tankeform. Möjlig mental upplevelse av verkligheten (övermedveten) förutsätter, att individens kontaktat kausalidén, icke vanliga mentalideerna. Kausalidén återger verkligheten, vilket mentalideerna icke kunna. Det är därför det mentala alltid förblir fiktivt. Det mentala system, som överensstämmer med kausalidén, är en mental konkretion av kausalidén. Dyliga system kunna utformas endast av kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet.

²Kausaljaget upplever med sina sju kausala sinnen allt det riktar sin uppmärksamhet på utan möjlighet till missuppfattning av materiella verkligheten i de tre lägsta atomslagen (47-49). Det vet alltså, vad det "ser", emedan det "ser" och detta "seende" samtidigt är syntetiserat i kausala ideer.

³Detta betyder ingalunda, att kausaljag alltid har rätt, som många tyckas tro. De kunna syssla med problem, som ligga över kausala verkligheten (över 47:1). Äro de då spekulativa, blir det felkonstruktion. De måste vända sig till ett 45-jag för upplysning, ty ett 45-jag har alltid möjlighet få veta även sådant som ligger över 45:1, i alla händelser alltid och omedelbart sådant inom solsystemets verklighet (43:1).

⁴En annan felkälla för ett kausaljag är mänskliga hjärnans "ofullkomlighet" på nuvarande utvecklingsstadium. Hjärncellerna äro ingalunda alltid av den beskaffenhet, att de kunna mottaga högre slag av mentalmolekyler eller kausalmolekyler eller mentalatomer. Häri ligger en felkälla, som kausaljaget alltid måste beakta, rentav ofta kan ha svårt att konstatera. Ogärna besväras han högre jag med sådana problem han tycker sig själv böra kunna lösa, också därför att han vet, hur strängt upptagna alla högre jag äro.

⁵Det är ingalunda givet, att kausaljaget utan särskild utbildning kan konkretisera sitt vetande

till mentala ideer, de enda människorna äro i stånd att fatta, och göra sitt vetande begripligt för människorna. Det är denna pedagogiska hjälplöshet, som hos de esoteriskt okunniga alltid väckt misstanken, att det är fråga om bedrägeri.

⁶Även 45-jag kunna begå misstag, ehuru de icke behövde göra det. Men inkarnationen har sina vanskligheter med splittrad uppmärksamhet och full aktivitet i alla 45-jagets sju höljen.

10.20 Essentialjaget

¹Det hos kausaljaget, allsidigt orienterat i mänskliga världarna, allsidigt utbyggda kausalhöljet är av mycket stor betydelse för dem, som leva bland människorna för att befria dem från illusioner och fiktioner och hjälpa dem att orientera sig i verkligheten. Kausaljaget har därmed lättare att förmedla esoteriken till "oinvigda" än t.ex. essentialjag, vilkas gamla kausalhölje med allt dess faktainnehåll blivit upplöst och vilka leva i helt andra världar med helt annorlunda verklighetsuppfattning. Under det att kausaljaget är objektivt orienterat, lever essentialjaget i medvetenhetsaspekten (i egen och andras medvetenhet). Istället för att såsom kausaljaget betrakta materiella verkligheten och objektivt studera processerna, inhämtar essentialjaget vad det vill veta genom andras medvetenhet. Givetvis kan det (och bör) själv undersöka men vetandet är icke inskränkt till individuella utan vidgas till kollektiva vetandet, alltså en enorm expansion. Utom vad det själv vet, vet det också vad andra veta. Varje individ är i individuellt hänseende alltid en expert inom visst område. Det är denna expertis essentialjaget alltid kan anlita genom att identifiera sig med annans medvetenhet. Det är en blixtnabb företeelse.

²Essentialjaget rör sig med verkligheter i egen och andras medvetenhet. Det är påkostande att leva sig in i okunniga förstajagens illusivitet och fiktivitet för att i enlighet med dessas idiosynkrasier anpassa sin framställning så, att kunskapen kan bli rätt uppfattad. Essentialjaget såsom lärare tar sig därför an sådana lärjungar, vilkas mentalmedvetenhet kan uppfatta utan att behöva konkretisera ner idén till mest massiva molekylarlaget, där intellektet mödosamt steg för steg arbetar sig fram genom successiva slutledningsförfarandet. Det tar sig an sådana elever, som sträva efter att nå upp till intuitiva uppfattandet, där inga utredningar behövas utan det räcker med en vink. Det mentala "grovgröt" måste vara undangjort och lärjungen mentalt behärska de områden som behandlas. Detta förutsätter att lärjungen tillgodogjort sig alla i mänskligheten tillgängliga ideer på ifrågavarande kunskapsområde.

10.21 Misstag och omogna attityder vid esoterikstudier

¹Den esoteriska kunskapen kan naturligtvis framställas på olika sätt, motsvarande olika förutsättningar av behov och förståelse. Det är i första hand behovet av en riktig livsorientering med tonvikten lagd på förverkligandet, som planethierarkien anser det viktigaste att tillgodose. Det är givet att de, som endast behöva en livsåskådning för att veta hur de skola leva ett ändamålsenligt, förnuftigt och lyckligt liv, kunna undvara den teoretiska grunden, som världsåskådningen ger och som de ofta nog sakna förutsättning att förstå.

²Det var därför mycket beklagligt, att teosofiska samfundet, som tillkom för att förkunna och praktisera "universella broderskapet", redan från början uteslutande intresserade sig för problem hörande till världsåskådningen, problem för vilkas lösning fakta ännu saknades. Att samfundet av utomstående kom att betraktas som något indiskt kvasi berodde väl delvis på att de två hörnstenarna i förkunnelsen (återfödelse och karma) voro urgamla indiska begrepp och icke något nytt.

³Redan sju år (1882) efter stiftandet stod det klart för planethierarkien, att idén med samfundet förfuskats. Att man kunde tro att detta stod "under ledning" av 45-jagen M. och K.H. efter splittringen 1895, är ofattbart.

⁴Det är meningslöst att pracka esoteriken på sådana, som sakna förutsättningar att förstå den, som icke ha behov av en världs- eller livsåskådning, som äro nöjda med det (medvetna eller

omedvetna) system de ha och utgå ifrån vid sin bedömning av företeelserna i livet.

⁵Det är pedagogiskt förfelat att för "oinvigda" framlägga ett utarbetat system med tyngande detaljer, som försvåra uppfattandet och perspektivet. Men hur enkelt man än gör systemet, måste naturligtvis samtliga "fakta" vara verkliga fakta. Varje försök till anpassning till felaktiga, exoteriska uppfattningar (för att icke "stöta bort sökare" med fördomar) innebär en förfalskning. Verkliga sökare bli icke bortstötta av sanningen.

⁶De vanligaste misstagen nybörjare i esoterik begå äro, dels tilltro sig förmågan att genast begripa vad som står i esoteriska litteraturen, dels analysera detta innehåll från sin gamla exoteriska ståndpunkt, dels diskutera esoterik med "oinvigda". Begripandet går från det allmänna till det enskilda. Därav den esoteriska paradoxen, att man begriper vad man läser först, när man bemästrat det hela. Det tycks vara ofattbart för de flesta. Det är vad som en lärare i esoterik har fått erfara i övermått. Endast i ett enda fall avhöll sig eleven från att själv "kombinera", tills systemet bemästrats.

⁷En viktig sak att beakta i esoteriken, och särskilt gäller detta allt vad lärjungaskap heter, något som nästan alltid förbises, är att allt som sägs är generalisationer och att undantag från regeln nästan alltid förekomma. Detta beror på att varje individ är en absolut egenart och därför alltid i något avseende uppfattar det upplevda på eget sätt, även ifråga om analoga eller gemensamma erfarenheter. Vad som är gemensamt i uppfattningen och som möjliggör förståelse är det generella. Eftersom all förståelse går från det allmänna till det enskilda, kan ömsesidiga förståelsen nära nog bli absolut, åtminstone på samma utvecklingsnivå. Den absoluta förståelsen erhålles först, när jaget förvärvat kollektivmedvetenhet och kan identifiera jagmedvetenheten med andras medvetenhet.

⁸Därtill kommer, att varje monad genom hela kosmiska involutionsprocessen och medvetenhetsutvecklingen genom de fyra naturrikena måste gjort i det stora hela visserligen gemensamma eller analoga erfarenheter men också nästan alltid individuella. Erfarenheterna ha uppfattats olika och bearbetats olika och resultatet blir att de egenskaper och förmågor individen förvärvat alltid i olika avseenden skilja sig från övrigas. Eftersom alla livslagar verka i enlighet med individualitetens lag och alltså individuellt (enda möjliga form för absolut rättvisa), kommer alltid det generella att uppvisa undantag. Detta gäller omdömen såväl som företeelser i verkligheten. Riktiga förklaringen på förekommande undantag från regel kan erhållas genom studiet av varje fall för sig, vartill fordras bl.a. förmåga avläsa "skeendet" i det förflutna och detta beträffande alla tre verklighetsaspekterna.

⁹Det har sina risker att skriva mycket om människans utvecklingsstadier. De definitioner, som skulle ge en generell beskrivning och anses vara psykologiskt orienterade i en zodiakepok och kulturepok, behöva icke vara det i en annan. Även om mänskligheten långsamt utvecklas, så kunna de olika zodiakepokerna i vissa avseenden visa framsteg, som både överraska och vilseleda, framsteg, som kunna förefalla bakslag i det följande.

¹⁰Vilseledande äro också perioderna med inkarnerande klaner på olika stadier, perioder med uppbyggande klaner och perioder med nedrivande.

¹¹Människorna älska att spekulera om allt de icke kunna veta, spekulationer, som alltid verka desorienterande i många avseenden inom många livsområden. Betecknande för tillståndet är att samtliga härskande ideologier inom mänskligheten av i dag äro förfelade.

¹²Det har sina risker, därför att den fundamentala inbilskheten, som (bortsett från speciellt uppfostrande skördeinkarnationer) är betecknande för mänsklig fåfänga, stolthet, högfärd, självmärkvärdighet och framgång i livet, gör att individen gärna tror sig vara något mera än vad som motsvarar hans egentliga nivå.

¹³Det vanskliga med t.ex. en sådan bok som DVS är att människorna äro aningslösa om mänsklighetens olika utvecklingsstadier, som det tar minst 600 miljoner år att avverka (rekordet i prestationshänseende, i medeltal flera miljarder) och absolut oförmögna avgöra eget utvecklingsstadium. Många tyckas tro, att vetenskapen om högre stadier betyder att man nått detta

stadium, att därför att man vet man också kan (förverkliga), att längtan efter något betyder att man uppnått det. Det kan ligga hundratals inkarnationer mellan att veta och kunna. De tycka sig märkvärdiga, därför att de veta något som andra icke veta, ett vetande de fått till skänks, ett vetande som de sakna alla möjligheter att omsätta i livet och som motsvarar livsförståelsen först hos dem på väg mot kausalstadiet. Envar med kritisk bedömningsförmåga kan lätt konstatera detta beträffande andra. Men eftersom man kan inse detta, så ser man däri beviset för att man själv "snart är färdig", det eviga självbedrägeriet.

¹⁴Med erfarenhet av människornas tilltro till egen omdömesförmåga (tron att kunna bedöma utan tillräckliga fakta) torde vara skäl att varna för att söka bedöma individens utvecklingsnivå. Det är en sak, som endast kausaljag äga förutsättning till. Rättvis bedömning av andra är på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium absolut utesluten. Det är en sak man icke kan nog kraftigt understryka. Vi ha fått vetskap om de olika utvecklingsstadierna för att få bättre uppfattning av vad som menas med medvetenhetsutveckling, icke för att använda det vetandet ifråga om individuella fall.

¹⁵Enda möjligheten vi människor ha att någotsånär avgöra eget eller andras utvecklingsstadium är efter graden av livsförståelse. Tvärsäkra omdömen i det hänseendet vittna om omogenhet och kunna endast misskreditera esoteriken i utomståendes uppfattning. Att vara bekant med teorien är en helt annan sak än att kunna förnuftigt tillämpa den på rätt sätt. Det tyckas de flesta glömma i sin överdrivna tilltro till egen bedömningsförmåga.

¹⁶Esoteriken får oss att inse, att vi alla äro idioter. Men även idioter kunna indelas i klasser. Icke alla äro lika stora idioter. I alla händelser ha vi ingen anledning att hovera oss såsom nietzscheanska övermänniskoapor.

¹⁷Varje narr är herre över sin vishet. Men är nu detta något att vara stolt över: att man är dummare än andra men tror sig visare?

¹⁸Ett misstag många som "läst esoterik" (de behöva därför icke vara esoteriker, såvida de icke ha esoteriken latent) göra beror på att de bedöma människor och rådande förhållanden i politiskt, socialt, kulturellt etc. avseende från esoterisk ståndpunkt. De böra betänka, att deras syn kan vara hundratals år före mänsklighetens allmänna utveckling, att de felbedöma just därför att de icke utgå från härskande nivå. De betraktas också med rätta av utomstående som "fantaster".

¹⁹Esoterikern lever ett dubbelt liv såtillvida, som han i sitt privata tänkande lever i verkligheten och i sitt umgänge med människorna i "skenets värld", deltar i härskande illusionism och fikcionalism för att kunna förstå och kunna hjälpa på rätt sätt (ett litet steg i rätt riktning mot det högre). Den gemensamma, allmängiltiga, objektiva uppfattningen av verkligheten är inskränkt till ett litet område. De flesta betrakta verkligheten genom sina teoriers glasögon, teorier som kunna vara dels kollektiva, dels individuella. Och så strida de om vilken teori, som är den enda riktiga, när alla ha fel. Kausalmedvetenhetens uppfattning av objektiva materiaspekten är den enda riktiga och är också gemensam för alla kausaljag. Det är inom subjektiva medvetenhetens aspekten, som egenarten gör sig gällande.

²⁰Subjektivismen ifråga om materiaspekten är så ingrodd i mänskliga tänkandet, att den knappast kan belysas i för många sammanhang.

²¹Även esoteriker kunna begå misstaget att i tveksamma fall taga råd av högststående "andliga personligheter" i tron att dessa i ifrågavarande fallen erhållit "högre ingivelse". Möjligheten finns men sannolikheten är icke stor. Kan man icke avgöra detta, får man vänta tills klarheten kommer.

²²Somliga studera esoterik för att skaffa sig en förnuftig arbetshypotes och befria sig från härskande primitiva idologier. Det blir förr eller senare något alla komma till insikt om att de måste göra. Men vetandet är en sak och dess omsättande i praktiskt handlande är något helt annat. Det tycks vara något många ha svårt att inse.

²³Esoteriken medför en fullständig revolution i nedärvda, alltsedan barndomen inympade, av dagslitteraturen och allmänna opinionen suggererade betraktelsesätt, på det hela taget i överensstämmelse med undermedvetna, latent fonden av och således av instinkten gillade

illusioner och fiktioner.

²⁴Esoteriken kräver en total omläggning av alla tankevanor, som automatiskt göra sig gällande. Man befriar sig icke från allt detta genom att ha tagit del av esoterisk litteratur. Det fordras daglig övning i att tänka om i alla avseenden.

10.22 Lärdomar för esoterikern

¹Av gången generations pedagoger fick man veta, att man var dum därför att man var okunnig. Hoppas våra dagars psykologer kunna skilja på två så helt olika tillstånd.

²Gamla invigda, som ej fått återerindra sig sitt esoteriska vetande och finna allting oförnuftigt och förvänt, bibringas så småningom genom omgivningens massiva tryck den uppfattningen, att de själva måste vara dumma eller rentav tokiga. Den, som en gång fått lära sig fatta verkligheten, finner det hart när oöverkomligt att leva sig in i härskande illusivitet och fiktivitet. Undermedvetenheten reagerar med ständig konflikt i dagsmedvetenheten mellan instinktens utslag och gällande dogmer, trossatser, vetenskapens gissningar. De, som vägra uppge sitt sunda förnuft, förbli desorienterade. De som kapitulera gå genom livet med "en känsla av osäkerhet längst inne", hur imponerande tvärsäkert de än hävda sig.

³Men glöm nu icke bort inledningen och tro att detta gäller alla. Som folk läsa, så tro de alltid att det sagda är för dem. Det är sällan fallet. Esoteriken är för eliten, för dem som en gång åtminstone nått kunskapsordens tredje grad och alltså tillhöra de 15 procenten.

⁴Esoterikern är esoteriker med esoterikerna och exoterist bland exoteristerna. Detta kan uppfattas på två helt olika sätt. Antingen att man lever på två olika nivåer (en högre och en lägre) eller att man visserligen talar exoteristernas språk men ifråga om handling förblir esoteriker, icke kompromissar med vunnen insikt. Sålänge esoteriken är endast en teori, finns stor risk för dylik kompromiss.

⁵Naturligtvis slå de livsokunniga hatare och fanatiker, som kallas moralister (enär döma är deras livselixir), alltid ner på kompromissaren och tala om "dubbelliv" etc. Det kan man dock endast tala om, när det gäller utstuderat medvetet hyckleri.

⁶De, som ha kunskapen latent (så långt nu detta vetande en gång inhämtats i de gamla ordnarnas olika grader), uppleva ofta vid förnyad bekantskap i nytt liv detta vetande som en uppenbarelse, som något självklart. Utan vetskap om detta självklaras förutsättning tro de, att alla andra också måste inse det självklara. De finna det obegripligt, att icke alla andra också inse detsamma. De få till sin häpnad erfara, att detta för dem självklara för "alla" andra ter sig som idel absurditeter. Det finns goda skäl att varna nybörjare i esoteriska studier för att diskutera esoterik med andra än esoteriker.

⁷Esoterikern får lära sig att stå fri gentemot sina egna prestationer och icke känna självbelåtenhet med vad som utträttats. Vi veta alldeles för litet om de processer, som försiggå i våra höljen (särskilt mentelhöljet) och hur egentligen våra egna produkter kommit till, hur många inflytelser vi varit utsatta för. Liksom ett otal energier i enlighet med otal natur- och livslagar samverka i varje skeende och människan ovetande därom söker efter den "enda" orsaken, så även i den syntes av olika slag av medvetenhet vi taga för något ursprungligen enkelt.

⁸Från människans olika höljen utströmma energier, som verka antingen attraherande eller repellerande. De draga till oss förhållanden och omständigheter i överensstämmelse med förutvarande relationer till dessa samt latent egenskaperna och förmågorna. Om allt detta äro människorna aningslösa. Esoterikern får lära sig aktgiva på hithörande företeelser (enligt ödes- och skördelag) som ett första steg på vägen mot att förstå livet och förverkliga livets mening med innevarande inkarnation, samt att förstå i vad mån möjlighet finnes för val eller i vad mån det som sker med honom är oundvikligt och ofrånkomligt. Han lär sig inse betydelsen av rätt val både ifråga om människor och livstillfällen. Med valet sker inträdet i en orsakskedja, som verkar livsbefrämjande eller neddragande, något som han har möjlighet också iakttaga i andras liv.

⁹Självförtroende och självbestämmande äro två nödvändiga förmågor utan vilka grund saknas för erforderlig livssäkerhet. Många nöja sig tyvärr med ett fiktionssystem, övertaget eller självkonstruerat. Svagheten med dessa är att de kunna utsättas för kritik och undermineras, förr eller senare måste ersättas med andra. Någon klippfast grund att bygga på kunna de aldrig bli.

¹⁰Må vara att även esoterikern är beroende av ett mentalsystem, som han fått till skänks. Men det är en väsentlig skillnad mellan ett grundmurat system (varom han själv kan övertyga sig) och ett osäkert fiktionssystem.

¹¹Ingen esoteriker vittnar om sig själv. Dels är han ingen auktoritet, vill icke vara det. Dels vore det meningslöst. Dels vore det att vädja till omdömeslösa lättrogenheten. Verket måste vittna om sig självt. Det står eller faller på sitt eget innehåll. Ingen bör godta något som han ej själv förstår och inser vara rätt. Ett gott sätt att uppöva esoteriska självbestämmanden är att jämföra vad de olika esoteriska författarna skriva och logiskt analysera de olika "åsikternas" hållfasthet.

¹²Många mena, att även om esoterikerna ha olika uppfattningar i flera frågor, överensstämma de i många avseenden och det räcker med dem, vari de äro eniga. Tids nog få vi tillräckligt med fakta för att själva kunna avgöra vem som har rätt i detaljer. Vad det närmast gäller är att vederlägga skeptikernas tvivel på överfysisk tillvaro och fortsatt existens.

¹³Esoterikern intresserar sig icke för andras personlighet, behärskas icke av något slag av ambition, av önskan att göra sig gällande, av att få sina betraktelsesätt godtagna, av att skaffa sig inflytande, av att samla anhängare omkring sig, av att betraktas såsom auktoritet. Hans krets består av självständiga människor med självförvärvat världs- och livsåskådning, vilka leva för att opersonligt utan tanke på belöning eller erkännande tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten. Han intresserar sig icke för egen personlig utveckling. Den får bli ett automatiskt resultat av hans tjänande.

¹⁴Esoterikern tjänar människorna på alla sätt: fysiskt, emotionalt, mentalt och (undantagsvis även esoteriskt, ifall sådana behov verkligen föreligga). Man hjälper icke andra genom att hjälpa på ett särskilt sätt utan på sådant sätt, att den hjälpbehövande blir hjälpt på den nivå där han står och i sina förhållanden. Det fordras både förståelse och takt för att kunna hjälpa på rätt sätt, alldeles särskilt dem, som äro aningslösa om att de äro i behov av hjälp. Det är genom tjänande, som människan snabbast utvecklas. Vägen till hierarkien går genom tjänande. Det är stort misstag att tala esoterik med de oförstående ("kasta pärlor"). Det skadar icke endast en själv utan även den andre och mest själva saken. Esoterik är för undantagen, för dem som förblivit sökare, som äga förutsättning att förstå, som ha kunskapen latent, för vilka återfödelse och skördelag verka uppenbarelse och ögonblickligt öppnar en ny värld.

¹⁵Läraren skrev till en nyantagen lärjunge: "Lär er inse, att de människor ni föraktar och de, vilka förefalla vara edra fiender, äro människor som ni, att mellan er och dem finns ingen skillnad utom i mera kunskap från er sida och därför större ansvar, emedan större möjligheter ge uttryck för allas enhet. Alla ni möter ha behov av något slag och de flesta äro olyckliga, hur skenet än bedrar. Ni vet och de veta inte. Den som fått kunskap har skyldighet förstå andras behov".

¹⁶Esoterikern får lära sig att ersätta emotionala medlidandet, som gör individen mer eller mindre livsoduglig, med fysisk hjälpverksamhet och mentalt deltagande.

¹⁷Man förvånas alltid, när man i litteraturen påträffar uttalanden av exoterister, som sig själva ovetande tangera det esoteriska: "Hans mål var varken att äga kunskaper eller att vara medveten. Han betraktade medvetandet som ett medel, icke som ett mål, och hans stora tanke var människans andliga fullkomning genom assimilering av intellektets förvandlingszon av det medvetna till omedvetet, frågan om instinkternas formbarhet genom aktiv viljanspanning. Det instinktiva geniet var hans ideal, den fulländat organiserade människan, vilkens minsta handling spontant är genial".

¹⁸Det är detta mål lärjungen till planethierarkien når genom (ännu esoterisk) meditationsmetod. Den blir icke exoterisk, förrän mänskligheten nått humanitetsstadiet, ty den

ger en makt, som dessförinnan skulle missbrukas.

10.23 Ensamhet

¹Ensamheten behöver icke vara yttre ensamhet. Den som uppnår högre utvecklingsstadium känner sig ensam bland sina vänner. De förstå honom icke längre. Han måste tiga med det enda, som han skulle vilja tala om.

²Vad som mest överraskar är den brist på förståelse, som den "ensamme" möter bland dem, som borde förstå bättre, som själva upplevat liknande.

³Ensamheten är en skänk från åvan (obs! ej ovan) att förhindra, att "själen" drages ner i det triviala igen.

⁴Mental ensamhet är det pris geniet får betala för sitt geni.

⁵Själslig ensamhet är priset för "själens uppvaknande". Misstaget individen begår är att hoppas på sympati och förståelse. Men ingen är ensam. Det blott förefaller så.

⁶Många tro att de tänka men om de jämförde sina tankar med omgivningens, skulle de finna att alla tänkte ungefär detsamma. Annars skulle den, som icke tänkte så, snart bli isolerad och betraktad med misstänksamhet. I samma mån vi tänka självständigt bli vi också ensamma. Det är intyget.

⁷Esoterikern (individen såsom mentaljag med esoterisk kunskap) vet mycket väl, att det icke finns någon "ensamhet". Såsom esoteriker vet han sin livsuppgift (att tjäna på det sätt han har förutsättningar för), fullgör sina förpliktelser såsom samhällsmedlem (i vidsträcktare bemärkelse) etc. Något slag av fritidsproblem finns således inte. I det avseendet är hans uppmärksamhet alltför upptagen med vad han har att göra. Det hindrar emellertid inte, att han såsom isolerad individ likväl kan känna fysiska ensamheten, såsom även Blavatsky gjorde, när hon i brev till en vän kunde klaga över att hennes enda sällskap var hennes "karma, just en skön vis-à-vis" (invaliditet, fysiska lidanden och klärådienta upplevelsorna av allt förtal rörande hennes person och hennes verk).

10.24 Framtidens psykologi

¹De många psykologiska skolor, som redan finnas i västerlandet, arbeta oberoende av varandra. Ännu felas den, som kan sammanfatta alla dessas erfarenheter i en för alla gemensam syntes. De syssla var för sig med olika sidor av den för alla gemensamma medvetenheten utan att inse detta.

²Framtida psykologiens betydelse för pedagogiken ligger däri, att man slutar att träna hjärncellerna, slutar att uppodla minnescentra, lär sig skilja på hjärnan och mentalmedvetenheten. Det är det mentala, som skall aktiveras och som i sin tur självt skall aktivera hjärncellerna, sedan det lärt sig tankekontroll och kontroll av de emotionala impulserna. Detta formar barnen till små personligheter i stånd att taga vara på sig själva.

³Minnet får icke överbelastas med okunnighetens illusioner och fiktioner. Det bör upptaga endast nödvändigaste fakta för förvärv av principer, metoder och system. Barnen böra istället för minnesplugg lära sig anlita lexika och andra uppslagsböcker. Nuvarande skolsnillen äro minnesgenier, som inhämta härskande illusioner och fiktioner och förstå att begagna dessa för uppnående av högsta poster i samhället. De bli auktoriteter och utgöra den samlade opinion, som är största hindret för de nya ideerna, för mentala evolutionen.

⁴Grunden till känslan av underlägsenhet hos dem på högre stadier ligger i att de i undermedvetenheten liggande latent egenskaperna och förmågorna aldrig fått tillfälle att aktualiseras, i regel beroende på inkompetenta föräldrar, lärare och livskamrater. Den nuvarande misslyckade undervisningsmetoden väcker en svåröverkomlig olust för allt vad skola heter. Såväl psykologi som pedagogik måste läggas om efter helt andra linjer. Det kommer att dröja länge, innan förnuftiga testmetoder utformats, vilka taga mera sikte på omdömesförmåga än

minnesprestationer.

⁵Framtidens psykologi måste äga kunskap om människans olika höljen och dessas olika slag av medvetenhet. Framtidens pedagogik måste förvärva kunskap om höljenas beskaffenhet och insikt om att individens orienteringssätt till stor del beror på höljenas departementstillhörighet. Högsta grad av livsuduglighet skulle fås, om en individs höljedesdepartement vore följande: kausalhöljet andra, triadhöljet tredje, mentalthöljet femte, emotionalthöljet också andra och eterhöljet sjunde departementet. I alla händelser äro första och sjätte departementen och i viss mån även fjärde ägnade att försvåra livsorienteringen och friktionsfria sammanlevnaden.

⁶När psykologien förvärvat kunskap om människans olika materiehöljen med dessas chakras på olika utvecklingsstadier, dessas möjligheter att tillgodogöra sig från högre världar nedströmmande energier och mycket annat, så kan den börja få göra anspråk på att kallas vetenskap. Sedan blir det psykiatriens tur att revidera sina fantasiuppdelningar av "mentalsjukdomarna". Då behöva icke längre tidens lombrosoaner fantisera om att geni är galenskap utan ska förstå varpå både galenskapen och geniet bero. Att ett verkligt geni, som icke blivit kausaljag utan endast tangerar de kausala vibrationerna, måste råka ur balans blir då förklarligt. Till tack för vad det givit mänskligheten fördöms geniet av moralister. Och som de hellre tro på sina fiktionssystem än verklighetssystemet och vägra uppgiva sin dåraktiga egoism, egocentricitet, egoitet, egotism, få de lunka fram under de ödets piskslag de valt som drivmedel.

10.25 Kunskapen måste omsättas i handling

¹Många ockultister tyckas fatta esoteriska kunskapen såsom ägande enbart teoretisk betydelse. De äro nöjda med att veta. Men vi ha fått kunskapen för att använda den och i livet tillämpa vad vi fått veta.

²Vad ha människorna för nytta av kunskapen, om de icke använda den på ändamålsenligt sätt? Att öka vetandet, att samla på fakta, ger icke ökad insikt och förståelse. Man lär sig behärska ett kunskapsområde genom system och metod, icke genom isolerade fakta, som icke komma till användning.

³Samma idé återfinnes i påpekade skillnaden mellan medvetenhetsexpansion (ökad subjektiv och objektiv medvetenhet) och innehållet i det omfattade samt förmågan förstå och rätt använda det.

⁴Envar uppfattar ideerna på sitt sätt alltefter egenart, utvecklingsnivå (som möjliggör förståelse) och egen bearbetning (för insättande av idén i egna undermedvetna tankesystemet, som blir allt medvetnare). Ju större intresset, desto mer absorberas idén med alla dess relationer i en fortgående mental analys. Tillvaratar man icke idéns energier, blir den föga mer än ett livsodugligt faktum i ett salongsmässighetens självbelättna skrytsystem. De ideal, som ska förverkligas och bli till egenskap, behöva dagligen beaktas, tills de ingått i ett undermedvetet komplex och spontant göra sig gällande.

⁵De livsfientliga självförstörelsens ideer, som så ofta bli till neuroser och göra människan livsoduglig, äro sådana som tanklöst uppmärksammas eller genom vanliga livsokunnighetens metoder inympats, tills även de blivit komplex, som psykoanalytikern får behandla.

⁶De esoteriska "sanningarna" ligga liksom i "lager på lager", vilket individen upptäcker i den mån han söker förverkliga vad han vet. Det är en gammal sanning och lika ofta förbisedd. Det räcker icke med att veta utan vetandet måste omsättas i liv. Det är självförverkligandets lag. Det lönar sig icke att vänta på mera kunskap, om man icke använder den man fått. Teori och praktik måste följas åt. Och det är endast genom experiment som människan kan bli vis.

⁷Med teoretisk kunskap tycka vi oss generellt sett kunna hjälpa varandra. Men i praktiska tillämpningen i individuella fallen stå vi ofta hjälplösa. Det finns många, som kunna vara teoretiska experter på esoteriska världs- och livsåskådningen men på det hela taget begå endast misstag, så snart det gäller att omsätta sitt vetande i praktiskt handlande, misstag ofta obegripliga

för dem, som med minimal esoterisk kunskap men kärleksfull förståelse leva för att "tjäna". Teoretikern kan vara fullständigt orienterad i verkligheten och verka närmast livsidiot, när det gäller att omsätta vetandet i praktiken. Förverkligandet är en särskild förmåga, som förvärfvas endast genom övning och erfarenhet. Vi överskatta oerhört det teoretiska vetandet ifråga om förmåga att förverkliga, som kan förvärfvas endast genom ihärdiga försök och därtill fordras dessutom "kärleksfull förståelse", som just är det som fattas hos oss. Även denna emotionala dynamiska vilja och genom erfarenhet vunna mentala insikt ha vi att förvärva.

⁸Använd den kunskap ni har och anpassa den till mänsklighetens behov, så att den fattar sanningen. Det måste ge resultat, även om ni ej ser något.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Esoterisk psykologi* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987.32